

Åleryds- postillan

Niklas Adell

2017

Åleryds-postillan

utgörs av en samling korta predikningar med tillhörande förböner för var och en av kyrkoårets sön- och helgdagar, tillkomna under åren 1984 - 1997 vid söndagsgudstjänster och vardagsandakter på sjukhemmet Åleryd i Ekholmen i Linköping, tilltittade och något bearbetade tjugo år senare.

Postillan tillägnas diakoniassistenten Bibbi Qvist och kyrkokantorn Anna-Lisa Edqvist som deltagit i alla dessa gudstjänster och andakter på Omsorg Åleryd.

Upplagan är synnerligen begränsad.

Linköping i september 2017

Niklas Adell
präst

FÖRSTA SÖNDAGEN I ADVENT

Text: Matt 21:1-9

Psaltarpsalm: Ps 24

När Jesus kom till Jerusalem på palmsöndagen ropade människorna "Hosianna". Det är ett hälsningsrop till Gudsfolkets kung. Jesus kom ridande på en åsna. Så hade profeten Sakarja sagt att Jerusalems kung skulle komma. De lade ut palmlad för Honom. Så gjorde man när man hyllade en segerrik kung vid hans hemkomst. De kallade Jesus Davids son. Alla visste att den kung man väntade på skulle vara son, ättling, till just David.

På olika vis berättar alltså första-i-advents-evangeliet att Jesus är och kommer som kung. Han är inte kung på det jordiska sättet, men Han är Guds kung, himmelsk och helig.

En enda sak om vad det betyder: En kung är representant för sitt folk. Det han gör, gör hela hans folk. Kungen ställföreträder hela folket.

Så är det med Jesus som vår kung:

När det står att Han var smärtornas man, föraktad, slagen och straffad, var det *våra* smärtor Han bar och *vårt* straff Han led. När det står att Han på tredje dagen levde igen var det för att också *vi* skulle leva.

Det var *vår* seger över döden Han vann. Det var *vår* frihet undan ondskan Han ordnade. Det var *vårt* mörker Han gick ut ur och *vårt* ljus Han öppnade för. Det var *vårt* eviga liv Han uppstod med.

För det som hände med Guds kung Jesus, det händer med hela Hans folk.

Amen

Förbön

Första söndagen i Advent

Jesus Kristus, Du är vår herre och vår konung, vi tackar Dig för att Du ständigt på nytt kommer till oss och möter oss med nåd. Tack för Ditt tålamod med varenda en av oss.

Gör oss öppna för Dig. Led vår vandring genom livet efter Din vilja. Ge oss vad vi behöver för vårt jordiska bästa och för vårt eviga väl.

Se till alla som bor eller arbetar här på Åleryd eller har släktingar eller vänner här. Förbarma Dig över dem som lider eller är ensamma, oroliga eller ledsna. Låt Din närvaro ge tröst och den Helige Ande ge läkedom och lindring.

Ge alla som bor i vårt land av Dina goda gåvor. Kom till alla med Din omsorg.

Förbarma Dig över de människor runt om i världen som lider och har det svårt.

Låt Ditt ljus lysa för våra döda. Låt oss alla få dö i frid en gång, för att sedan uppstå i den himmelska tillvaro, där vi får möta Dig sådan Du är och med Dina trogna i alla tider få lovsjunga Ditt namn.

Du som med Fadern och den Helige Ande lever och regerar i evighet.

Amen

ANDRA SÖNDAGEN I ADVENT

Text: Luk 21:25-36

Psaltarpsalm: Ps 23

Jesus vill säga oss: Vi kan alltid se framåt, med förbidan och förväntan.

Det är inte alltid lätt att göra det. Läget i världen kan vara så dystert och svårt att människor med rätta våndas. Det kan vara svårt att se framåt med förtröstan.

Likadant är det i våra egna liv. Vi känner alla till situationer när det varken är lätt eller roligt att tänka framåt.

Jesus vet att det är så. Ändå säger Han: Våga se framåt. Rätta era huvuden, ty er befrielse är nära.

Det säger Han också om världen faktiskt håller på att gå under. För vad som än händer går inte Gud under, inte heller Guds Ord eller Hans folk.

Det viktiga finns kvar.

På liknande sätt är det i våra egna liv. Vi kanske inte får det bättre utan "går under". Men också då säger Jesus: var inte rädd, din befrielse närmar sig.

Inte så att undergången eller döden skulle befria, men så att det efter undergången och döden finns befrielse från Gud, nämligen hos Jesus Kristus, Han som uppstod från döden och som lever utan att mer kunna dö eller gå under.

Därför får vi alltid se framåt.

Gud lovar att det är så här. Och Guds löften tillhör det som aldrig för-
går.

Amen

Förbön

Andra söndagen i Advent

Allsmäktige Gud och Fader, vi tackar Dig för att Du så älskade världen att Du gav den Din ende Son Jesus Kristus. Tack för att Han kom med barmhärtighet och räddade oss undan ondskans och dödens herravälde.

Vi vet att Han redan här i livet är mitt ibland oss och att Guds rike därför är oss nära. Vi är Honom nära i bönen och i Ordet, i tystnaden, i ljuset som lyser i mörkret och i vänliga människors värme.

Vi ber Dig om öppenhet för Ditt rike och för alla Dina goda gåvor. Hjälp oss att vara beredda att träda in i Ditt fullkomliga rike närhelst det kommer. Vi vill kunna se Dig ansikte mot ansikte, sådan Du är, den dag Du kommer åter.

Sänd Dina änglar att vakta och bevara oss. Vi anbefaller i Din barmhärtighet och omsorg oss själva, våra nära och kära, våra familjer och vänner, alla som bor eller arbetar här på Åleryd.

Ge oss alla vad vi behöver för vårt dagliga liv.

Förbarma Dig över de människor runt om i världen som lider och har det svårt.

Låt den dag komma snart när Du skapar nya himlar och en ny jord, där rättfärdighet bor.

Genom Din Son Jesus Kristus, vår Herre.

Amen

TREDJE SÖNDAGEN I ADVENT

Text: Matt 11:2-10

Psaltarpsalm: Ps 23

Jesus berättade för Johannes döparens lärjungar om allt det goda som Han gjorde med människor: blinda fick sin syn, lama kunde gå, döva hörde och så vidare.

Det är inte alltid vi får vara med om sådant, även om vi längtar efter det och ber Jesus om det.

Vi kan fråga varför vi inte får vara med om det som de fick.

Tyvärr finns det inget lätt svar på den frågan.

Jesus kan fortfarande göra stora ting. Allt det som skedde då kan hända nu. Det vi berättar är inga sagor utan på riktigt.

Men det finns flera svar. På samma sätt som Johannes döparen inte visste hurdan Messias är vet inte vi hur Jesus vill handla med oss. Ibland vill Han ha det på ett annat sätt än det vi tänker när vi ber. Ibland svarar Han på vår bön genom att ge något annat än det vi ber om.

Jesu svar kan också bli det svar som Han själv fick – och Johannes döparen – nämligen att lidandet är vägen att gå. Jesus slapp ju inte sitt lidande, fast Han bad om det. Inte heller Johannes slapp.

I Jesu lidande finns det svaret till oss att lidandet kan vara vår väg. Ingen människa kan säga så till oss. Men Gud kan.

I varje fall är man inte övergiven av Gud om man inte får det man ber om eller längtar efter. Tvärtom får den människa som ber om hjälp av Jesus alltid det svaret att Jesus är med oss alla dagar intill tidens ände, inte minst när bekymmer och bördor tynger.

Den dag vi får gå in i Guds himmel uppfyller Gud alla sina löften. Där blir allt sant också om oss.

Amen

Förbön

Tredje söndagen i Advent

Allsmäktige Gud, Du som kommer till oss, som delar vårt liv och som kallar oss till Ditt himmelska rike,

vi tackar Dig för Din gudomliga omsorg, Din utgivande kärlek och Din frälsning.

Ge oss öppna hjärtan för Dina gåvor och för Ditt handlande med oss. Var vår hjälp och frälsning både här i tiden och sedan in i evigheten. Kom till oss med Din nåd.

Förbarma Dig över dem som lider och har det svårt, särskilt de oroliga, ensamma och sjuka. Se till alla offer för olyckor, krig och förtryck runt om i världen.

Ta i Dina händer våra familjer och vänner och alla som bor eller arbetar här på Åleryd eller har släktingar eller vänner här. Låt Din nåd vara mäktig över oss. Låt Din goda vilja ske med var och en. Välsigna den jul- och nyårshelg, som nu ligger framför oss.

Ge alla döende Din frid. Låt oss alla en gång få uppstå på andra sidan döden till ett evigt liv med Dig, Din Son, vår Frälsare och den Helige Ande, vår Hjälpare.

All ära tillhör Dig, Heliga Treenighet, från evighet till evighet.

Amen

FJÄRDE SÖNDAGEN I ADVENT

Text: Luk 1:39-45

Psaltarpsalm: Ps 145:1-4, 8, 21

Jungfru Maria är på många sätt en förebild för alla kristna i alla tider.

I texten kallar Elisabet Maria *välsignad* och *salig*. "Välsignad är du mer än andra kvinnor", sa hon till Maria, "salig hon som trodde", sa hon om henne.

Av Maria kan vi lära oss att den människa som bär Herren Jesus är välsignad och salig.

Elisabet kallade Maria salig och välsignad redan innan Maria förstått och tagit till sig det som hänt, innan hon brustit ut i sin stora lovsång, innan hon fått se något konkret hända.

Maria var välsignad och salig bara därför att hon bar Jesus.

Så är det fortfarande. Man är inte välsignad och salig först när man känner sig salig eller glad, eller först när man blivit tillräckligt from eller förståndig, eller först när man fått vara om något stort.

Utan välsignad och salig är den människa som bär Herren Jesus.

Bär Jesus gör man för det första genom att vara döpt.

Och för det andra genom att tro.

Den tro som bär Jesus är den tro som står öppen för Guds nåd. Nåden kommer till oss genom nådemedlen, alltså Guds Ord, bönen och sakramenten. Tron håller rent för Jesus genom syndabekännelsen och förlåtelsen. Tron övar sig hela livet att sätta sin tro och tillit till Honom och, efter den kraft som blir människan given, leva sitt liv på jorden efter Guds vilja.

När tron lever i tillit, bön och vardagsliv, då bär den Jesus. Och den människan *är* salig och välsignad.

Amen

Förbön

Fjärde söndagen i Advent

Himmelske Fader, Du som utvalde Din tjänarinna Maria att bli Guds moder och föda hela världens frälsare,

ge oss hennes tillit och tro på Dig, hennes längtan och hennes glädje över Din nåd. Gör oss lyhörda för Din vilja och beredda att handla på det sätt som Du kallar oss till. Fyll också oss med vissheten om Din närvaro och med den stilla glädjen över att vara föremål för Din kärlek.

Förbarma Dig över alla människor som lider, särskilt de sjuka, de svältande och krigens och ofredens alla offer. Skänkt alltmer av försoning och fred mellan jordens folk och länder. Förhindra orättvisor och förtryck.

Se till alla i vårt land. Ta hand om dem som står oss nära, våra familjer, släktingar, grannar, vänner och kamrater.

Kom med Din nåd och Din Helige Andes goda gåvor till alla här på Åleryd, de som bor här och de som arbetar här. Var hos dem som lider, trösta de ledsna och oroliga, skänk läkedom efter Din goda vilja, ge frid åt de döende, och låt oss alla en gång få möta Dig och se Dig sådan Du är.

Genom Din Son Jesus Kristus, vår Herre.

Amen

JULAFTON

Text: Jes 9:2-7

Psaltarpsalm: Ps 100

Texten är Guds löfte till oss som vandrar i mörkret, att vi ska få se ett stort ljus.

Löftet är knutet till det barn som föds, Jesus.

Gud lovar att mörkret, som är en bild för det onda, ska vika för ljuset, som är en bild för det goda och heliga. Ljuset ska besegra mörkret.

Ytterst är det ett löfte om evigt liv i himlen på andra sidan döden. Där finns inget mörker alls.

Men det är också ett löfte om ljus i mörkret i tillvaron här.

Ibland befriar ljuset Jesus oss från mörkret genom att ta bort det onda och svåra.

Inte alltid är det så. Det har Gud inte heller lovat. Däremot har Han lovat att ljuset kan skina *i* också det djupaste mörker. Det vill säga: också när livet är svårt kan Gud och himlen lysa, som strålar från himlen, mitt i mörkret.

Detta går inte att beskriva med ord. Men det går att leva i. Hur vi än har det kan Gud leva hos oss och med oss, den levande, himmelske, glade, kärleksfulle Guden. Och då blir det, hur omöjligt det än verkar, ljus i mörkret.

Amen

Förbön Julafton

Herre Jesus Kristus, Du som är Guds Son och vår herre och som den första julen ödmjukade Dig, avstod från den himmelska härligheten och blev som en av oss, till Dig kommer vi och ber:

Ge Din frid åt oss och åt våra nära och kära. Gör oss alltmer öppna för Din närvaro hos oss. Ge alla människor en äkta julglädje.

Skänk fred och försoning åt jordens alla folk. Förbarma Dig över krigens offer och över alla flyktingar och hemlösa. Ge mat och rättvisa åt dem som svälter.

Fyll Din kyrka med tacksamhet och glädje över Din födelse, och hjälp den att göra Din närvaro i världen synlig och levande. Möt dem som längtar efter Dig. Upplys med Ditt ljus dem som ännu inte mött Dig.

Lär oss alla att som Maria gömma i våra hjärtan vad som berättas om Dig.

Låt oss till sist en gång i Din himmel få möta Dig ansikte mot ansikte och i evighet lovsjunga Dig, tillsammans med Din moder jungfru Maria och alla Dina heliga.

Du som med Fadern och Anden lever och råder i evighet.

Amen

JULDAGEN

Text: Luk 2:1-20

Psaltarpsalm: Ps 96:1-3, 11-13

I en av våra julpsalmer står det: "Här vilar Du i ringhet klädd på fattigdomens bädd; välkommen var, o Herre kär! Vår gäst Du vorden är."

Så kan man tänka sig att Maria och Josef eller herdarna eller oxen och åsnan där i stallet sade till den nyfödde Jesus. För det kan nog ha varit en himmelsk ton och ett himmelskt skimmer över stallet där Jesus föddes. Men det var ändå ett enkelt stall, och Jesu mamma Maria och hennes Josef var inte kända eller mäktiga människor utan "små" och vanliga.

Där vilade världens Herre i största enkelhet och fattigdom; i det sammanhanget föddes Guds Son.

En av hemligheterna med Jesus är att Han fortfarande kommer till oss i enkelhet. Han har alltid med förkärlek slagit sig ned hos små och vanliga människor, gärna också sjuka och svaga, dem som i denna världens ögon ingenting är. Man kan fortfarande sjunga: "Här vilar Du i ringhet klädd."

Idag på Jesu födelsedag firar vi nattvard. Det betyder att Jesus kommer till oss i nattvardsbrödet och vinet.

Det är inte heller till det yttre något mäktigt eller imponerande. Men på det sättet kommer Han till oss.

Och vi kan bli stilla inför nattvarden och säga också nu: "Här vilar Du i ringhet klädd på fattigdomens bädd. Välkommen var, o Herre kär! Vår gäst Du vorden är!"

Amen

Förbön Juldagen

Herre Gud, vår himmelske Fader,

vi tackar Dig för att Du så älskade världen att Du gav den Din ende Son, för att var och en som tror på Honom inte ska gå under utan ha evigt liv.

Låt Honom bo i våra hjärtan, Han som gärna bor i det enkla och svaga. Låt Hans gärning på jorden leda till vår frälsning och salighet. Låt oss få leva i frid med Dig. Led oss på Dina vägar hela vägen hem till Dig.

Skänk fred och frid åt hela Din lidande mänsklighet. Förbarma Dig över alla som lever med krig eller plågas av svält eller hemlöshet.

Kom med Din hjälp till dem i vår närhet som har det svårt, särskilt alla ensamma, oroliga och sjuka. Ge dem vad de behöver för sitt jordiska bästa, liksom för sitt eviga väl.

Vi anbefaller i Dina händer alla som bor eller arbetar här på Åleryd eller har släktingar eller vänner här.

Låt Ditt eviga ljus lysa över våra döda. Ge också oss del i det eviga livets glädje den dag då Du ser vår stund vara inne.

Du som med Sonen och Anden lever och råder i evighet.

Amen

ANNANDAG JUL

Text: Jes 9:2-7

Psaltarpsalm: Ps 116:1-8

För herdarna som den där natten i Betlehem satt och vaktade sin hjord blev profetian från Jesaja bokstavig sanning: Det folk som vandrar i mörkret skall se ett stort ljus.

Ljuset i herdarnas nattmörker är till för vår tröst. Mörkret kan i alla tider bli upplyst av Guds ljus.

Det gäller orons, meningslöshetens och hopplöshetens mörker. Gud vill och kan lysa upp det mörkret genom att ta sin boning i det, så som Han kom till Betlehem, och ge frid mitt i oron, hopp och mening mitt i längtan.

Det gäller också syndens och dödens mörker. Guds Son kom till världen för att förlåta och ge liv. Syndamörkret byttes till nådesljus, den stängda gravens mörker byttes till den öppnade gravens morgonljus, skuldens mörker över Golgata byttes till förlåtelsens ljusa pärlport till det Heliga, in i himlen.

Det gäller också ofrihetens och förtryckets mörker. Gud befriar och för oss ut ur våra andliga fångelser och löser oss från djävulens och de onda makternas alla bojer och band.

När evangeliet om Jesus når oss ska vi göra som herdarna: skynda till Jesus, tillbe Honom och hålla i Honom – vilket vi gör genom att be och genom att tro.

Herdarna vände sedan tillbaka. För Jesus rycker oss inte ut ur jordelivet. Få visste det som martyrerna. Men Han ger ljus i det. Herdarna fortsatte att vara herdar, i samma nattmörker, men nu också med glädje och lovsång och ett levande hopp. Deras mörker var inte mörkt längre.

Det är så det är tänkt, livet med Jesus.

Amen

Förbön

Annandag Jul

Himmelske Fader,

Dig vare lov och pris för att Du så älskade världen att Du utgav Din Son och lät Honom födas som vår broder.

Hjälp oss att leva i ljuset från Honom. Lär oss att leva i den trygga vissheten om Hans närvaro och hjälp också när vi lever i svårigheter och mörker. Ge oss genom Din Ande nåden att Han bor i våra hjärtan.

Låt evangeliet om Jesus bli känt och förstått av allt fler.

Ge alla människor vad vi behöver för både vårt jordiska bästa och vårt eviga väl.

Led oss alla hela vägen hem till den himmelska glädjen hos Dig.

Förbarma Dig över alla som står oss nära, våra familjer, vänner och grannar. Se särskilt till alla som bor eller arbetar här på Åleryd eller har släkt eller vänner här.

Hjälp oss alla att hålla fast vid Dig livets alla dagar.

Genom Din Son Jesus Kristus, vår Herre.

Amen

SÖNDAGEN EFTER JUL

Text: Joh 1:9-14

Psaltarpsalm: Ps 103:2-8

Vi firar jul därför att den Osynlige Guden, alla herrars herre och skapare av allt synligt och osynligt, blev ett litet människobarn en bestämd dag och på en utpekbar plats i tillvaron. De som såg Jesus då kunde säga: Vi har sett Guds härlighet, vi har sett en sådan härlighet som Guds ende Son får av sin Fader, full av nåd och sanning.

Därför att Guds Son blev människa vet vi människor mer om Gud än vi kan tänka ut själva. Sonen har berättat för oss om Fadern.

Men framför allt har Han gjort det möjligt för oss att bli barn, också vi, hos Gud, den himmelske Fadern.

För det behöver vi "födas på nytt". Fast vi kan inte gå in i moderlivet en gång till, som rådsherren Nikodemos en gång anmärkte i ett samtal med Jesus, utan vår nyfödelse, när vi blir barn, sker genom vatten och Ande, alltså genom dopet.

I dopet blir vi förenade med Jesus. Hans dop är därför vår nyfödelse; Hans dop är Hans död och uppståndelse. De händelserna är mänsklighetens pånyttfödelse, det som kan göra oss till barn hos Gud, syskon med Jesus och döttrar och söner till den himmelske Fadern.

När vi döps "med-dör" och "med-uppstår" vi med Jesus, som aposteln Paulus skrev en gång. Då blir vi barn hos Gud. Vi förblir det genom tron. Ty det är genom vatten och Ande, genom dop och tro, som vi för Jesu skull är Guds barn.

Han blev ett människobarn för att vi ska kunna bli Guds barn.

Amen

Förbön

Söndagen efter Jul

Himmelske Fader, Du som älskar oss så mycket att Du vill göra oss till Dina barn genom Din Son Jesus Kristus,

vi tackar Dig för att Han blev människa och delade vårt liv.

Låt Jesu födelse och människoblivande ge människor hopp och frimodighet. Låt oss som Dina barn få erfara trygghet under Ditt beskydd och närhet till Din faderliga barmhärtighet.

Fullborda det verk som Du började när vi döptes och blev Dina barn. Låt oss en gång få dela det himmelska barnskapets glädje hos Dig i Din himmel.

Förbarma Dig över de människor som på olika sätt har det svårt. Se särskilt till alla ensamma, oroliga och sjuka. Var hos alla som bor eller arbetar här på Åleryd eller har släktingar eller vänner här.

Kom med Din hjälp till alla runt om i världen som lider eller plågas av sjukdom eller hemlöshet, ofred eller orättvisa. Välsigna dem som hjälper människor i nöd.

Genom Din Son Jesus Kristus, vår Herre.

Amen

NYÅRSDAGEN

Text: Luk 2:21

Psaltarpsalm: Ps 121

Namnet Jesus betyder: "Han som frälser, Frälsaren". Det var på Jesu tid ett rätt vanligt namn. I Gamla Testamentet finns det i flera former. Den mest kände Jesus där är Josua, Han som tog över efter Mose, när ökenvandringen var slut, och ledde Guds folk in i det utlovade och efterlängtrade landet.

Denne Josua är en förebild till Jesus. Såsom Josua ledde Guds folk in i Kanaans land, leder Jesus oss in i vårt utlovade land Himlen.

Eftersom det är Nyårsdag idag och vi då gärna tänker framåt ska predikan säga att Guds avsikt och vilja är att vårt mål ska vara Himlen och att Han därför sänt sin Son i världen för att leda oss dit.

De allra flesta människor anar himlen och längtar dit. Guds evangelium är att vägen dit är öppnad av Jesus. Ja, mer än så, att Jesus är själva Vägen dit.

Det mest angelägna för den människa som längtar till himlen eller säger Ja till himlen som sitt livs mål är därför att leva med Jesus som sin frälsare och herre.

Jesus är Vägen till himlen så till den grad att den och dess eviga liv är rena gåvor av Honom. Vi kan inte ta oss dit av egen kraft. Det betyder att vi inte behöver misströsta när vi märker hur lite vi förmår eller hur präglade vi är av ondskas, synd och död och hur hopplöst omöjlig himlen vore för oss om vägen dit berodde på oss själva.

Evangeliet är att Jesus är vägen till himlen. Så älskade ju Gud världen att Han gav den sin ende Son, för att var och en som tror på Honom inte ska gå förlorad utan ha evigt liv.

Amen

Förbön Nyårsdagen

Himmelske Fader, Du är densamme igår, idag och i evighet. Du håller himmel och jord, tid och evighet i Din hand. Din barmhärtighet är ny varje morgon.

Ge oss nåden att lita på Dig och att ta emot varje ny dag och varje nytt år som en gåva från Dig, i trygg tillit till att Du kan ge oss vad vi behöver och varje dag leda oss på Dina vägar. Gör oss öppna för Dina gåvor. Hjälp oss att vänta gott av Dig och att alltid söka Dig och hoppas i stillhet på hjälp från Dig.

Välsigna vårt land och alla som bor här. Välsigna dem som planerar och bestämmer. Välsigna dem som hjälper andra. Välsigna naturen och dess gåvor. Välsigna skapelsen i hela dess rikedom.

Kom med Din hjälp till alla ensamma, oroliga och sjuka. Förbarma Dig över dem som inte ser någon framtid eller vågar ha något hopp. Var hos dem som plågas av kroppslig eller själslig smärta eller ser sin nära och kära lida.

Vi anbefaller i Dina händer alla som bor eller arbetar här på Åleryd eller har släktingar eller vänner här.

Skänk jordens alla folk ett år av fred och försoning. Välsigna allt arbete för samförstånd och samarbete. Förbarma Dig över alla offer för förtryck och orättvisor, olyckor och katastrofer.

Ge frid åt våra döda. Ge en god död åt dem som under detta år ska sluta sitt jordeliv. Ge oss alla en glädjeric uppståndelse, och låt oss en gång få dela det eviga livet med Dig och alla Dina trogna.

I Jesu namn

Amen

SÖNDAGEN EFTER NYÅR

Text: Luk 2:42-52

Psaltarpsalm: Ps 36:6-10

”Visste ni inte att jag måste vara hos min Fader?” sade Jesus till Maria och Josef när Han var i Guds tempel i Jerusalem. Jesus visste alltså mycket väl att Han var Guds Son, liksom Han visste att Gud Fader var extra mycket närvarande i sitt tempel.

Jesus kom hit till världen bland annat för att också vi andra människor ska kunna bli Guds barn. Guds Son blev ett människobarn för att vi skulle kunna bli Guds barn.

Det gör att det som Jesus sade till Maria och Josef i Jerusalems tempel får också vi säga: Vi vill vara hos vår himmelske Fader.

Vi kan förstå det på två sätt. Dels kan vi göra det med tanke på himlen. I himlen får vi vara hos vår himmelske Fader alldeles på riktigt. Vi får se Honom, lyssna och tala med Honom, äta, leka, sjunga och arbeta tillsammans med Honom. Tack vare Jesus får vi säga ”Jag vill vara hos Gud Fader” och veta att det kan bli alldeles sant för oss en dag.

Vi kan också förstå det som Jesus sade den gången i Jerusalem så att vi får och kan vara på de särskilda platser här i världen där Gud har lovat att vara med extra mycket. Det är inte i något tempel längre, utan i bönen, bibelläsningen, sakramenten, gudstjänsten. Där har Jesus lovat att, osynligt men verkligt, vara mitt ibland oss och inom oss.

Därför är det saligt och möjligt att säga: ”Jag vill vara hos Gud Fader” och veta att det är sant redan här i livet.

Amen

Förbön

Söndagen efter Nyår

Himmelske Fader,

vi tackar Dig för att Din Son blev människa och både uppenbarade Din sanning för oss och gav oss förlåtelse, liv och salighet.

Gör oss öppna för Hans närvaro hos oss, i stillheten inför Dig, i bönen, i Guds Ord, i sakramenten och i vår gudstjänst. Låt också denna plats och denna stund vara ett tillfälle när Du kommer oss till mötes med Din nåd genom Honom och Din Helige Ande. Hjälp oss, var och en på sitt vis, att rätt använda och bevara det goda Du ger oss. Fyll varje hjärta med tro, hopp och kärlek.

Vi ber för alla som bor eller arbetar här på Åleryd. Ge oss, av nåd, vad vi behöver både för livet här på jorden och för det liv som fortsätter in i evigheten. Styrk oss till ande, kropp och själ med Dina gåvor, trösta oss och led oss på Dina vägar.

Förbarma Dig över de människor runt om i världen som lider och har det svårt. Välsigna alla dem som arbetar och sliter för att lindra nöd och elände.

Låt oss en gång få dö i frid och sedan vara med i den himmelska lovsången och glädjen inför Dig.

Genom Din Son, vår uppståndne och levande herre Jesus Kristus.

Amen

TRETTONDEDAG JUL

Text: Matt 2:1-12

Psaltarpsalm: Ps 145:1-2, 8-14

De vise människors exempel visar hur rätt det är att alltid söka efter Honom som är världens ljus, också om man inte förstår hurdan Han är, inte kan räkna ut var man ska finna Honom eller anar Honom på de mest oväntade ställen.

De vise människors exempel visar också att det är riktigt att fråga sig fram hos dem som kan Guds Ord, Bibeln. Men man behöver vara lite försiktig, för det händer ibland att de säger rätt men själva gör fel.

De vise människors exempel visar framför allt hur förvånande enkelt och nära Gud är. Han som är herre över stjärnorna, liksom över allt annat skapat, Han som är herre både för de enkla herdarna från trakten och för de visa kungarna från Österns länder långt borta, Han finns inte på något konstigt eller besvärligt ställe, utan, så som Han som nyfödd låg i ett fattigt stall mitt i den mänskliga vardagen, finns Han nu i våra enkla sammanhang, i vår bön och i vår gudstjänst, och tar sin boning i vanliga människors hjärtan, inte minst där det är fattigt och kanske till och med torftigt och lite mörkt.

I stallet hos Maria och Josef fann de vise männen sin herre och hyllade och tillbad Honom. Han är inte långt bort heller från oss.

Amen

Förbön

Trettondedag Jul

Herre, himmelske Fader, Du som genom Din Son Jesus Kristus har uppenbarat Din eviga kärlek till världen och hela Din mänsklighet, vi tackar Dig för att Kristus är ljuset i världen och i våra liv, och ber Dig: låt Din frälsnings ljus lysa för alla människor, och ge värme och liv också i den mörkaste dal. Fördriv ondska och hat, förtvivlan och oro. Förlåt vår skuld. Uppväck Din frid. Skänk oss kärlek. Låt Din frimodighet bo i våra hjärtan.

Förbarma Dig över dem som på olika sätt har det svårt, alla ensamma och sjuka och dem som saknar det nödvändiga i livet. Ge världen fred och alla människor vad vi behöver både för vårt jordiska bästa och för vårt eviga väl.

Ta hand om alla som bor eller arbetar här på Åleryd eller har släktingar eller vänner här. Möt oss med Din barmhärtighet och led oss alltid närmare Dig, så att vi en gång får se Dig sådan Du är, falla ned inför Dig och tillbe.

Du som med Din Son och den Helige Ande lever i evighet.

Amen

FÖRSTA SÖNDAGEN EFTER TRETTONDEDAG JUL

Text: Matt 3:13-17

Psaltarpsalm: Ps 36:6-11

När Jesus döptes av Johannes döparen i floden Jordan uppenbarade Gud vem Jesus är. Inte fullt ut, för det kan ingen förstå, och inte heller bara den gången, utan också vid andra tillfällen.

Vid Jesu dop vittnade Gud att Jesus är Hans Son. När Han steg upp ur vattnet sade Faderns röst från himlen: "Detta är min älskade Son". För jungfru Maria och hennes Josef hade Gud avslöjat att barnet Jesus är Guds egen Son. Herdarna och de vise männen hade kanske förstått det. Men vid Jesu dop sades det för första gången öppet.

Vid Jesu dop vittnade Gud om att Fadern och Sonen och Anden alla tre är personer i en och samme Gud. Anden sänkte sig över Sonen och Fadern talade från himlen. Det var första gången det blev synligt och tydligt.

Vid Jesu dop vittnade Gud vidare om att Jesus är den som profeterna talat om och som Gud lovat genom historien. Gud Fader citerar ett löftesord hos profeten Jesaja och berättar därmed att den som Jesaja och de andra vittnat om nu var kommen. Vi kan därför veta att Den profeterna talar om är Jesus. Det röjdes för första gången vid Hans dop.

Vid Jesu dop vittnade Gud slutligen om att Jesus är den som är alltings både ursprung och mål. Vattnet är en bild för hela skapelsens ursprung; allt liv börjar i vatten. Andens utgjutande är en bild för alltings mål; när himlen bryter in och allt skapas nytt, då utgjuter Gud sin Ande över alla.

Amen

Förbön

Första söndagen efter Trettondedag Jul

Allsmäktige, himmelske Fader, Du som så älskade världen att Du gav den Din ende Son till dess frälsning och salighet, vi tackar Dig för Din kärlek, för Ditt ljus i världens mörker och för Din seger över ondska och död.

Kom till oss med Din välsignande närvaro. Hjälp oss att förstå att Du finns ibland oss och delar våra liv. Låt oss alltid vila tryggt i Dina händer. Låt vare sig nöd eller lycka rycka oss från Dig.

Ge Din hjälp och kraft till alla svaga, oroliga och sjuka, särskilt dem som står oss nära. Var hos de ensamma och hos dem som sörjer. Sänd Din Helige Ande till att öka vårt hopp, uppliva vår kärlek och stärka vårt tro.

I Dina händer anbefaller vi särskilt dem som står oss nära och alla som bor eller arbetar här på Åleryd.

Förbarma Dig också över de människor som runt om i världen lider och har det svårt. Vi ber särskilt för alla offer för krig och förtryck och för dem som saknar det mest nödvändiga i livet.

Kom med Din frid till alla döende. Ge oss alla en stilla död och sedan en evig salighet med Dig.

Genom Din Son, Jesus Kristus, vår Herre.

Amen

ANDRA SÖNDAGEN EFTER TRETTONDEDAG JUL

Text: Joh 2:1-11

Psaltarpsalm: Ps 97:1-2, 6, 9, 12

Bibeln berättar att Jesus gärna liknar himlen vid en bröllopsfest.

Så visst var Han på ett bröllop i Kana i Galiléen, men berättelsen handlar också om livet i himlen.

På den himmelska festen dricker man vin; vinet är den himmelska drycken. Tänk inte att man blir berusad av vinet; det blir man inte i himlen. Utan tänk att vin smakar gott och gör människan glad, är gjort på något av det godaste som finns i Guds skapade natur (vindruvan) och bearbetat med hantverksskicklighet. Det är himmelskt med vin, tänker Bibeln.

Och stenkrukorna, det är vi. Vi skulle vara fyllda med himmelsk salighet och gudomligt liv. Vi är ju skapade till Guds avbilder, alltså till att vara heliga och himmelska. Vi är egentligen krönta med ära och härlighet. Avsikten är att vi ska leva himmelskt och saligt.

Men vi är bara vatten, denna jordens dryck. Vi är dödliga, begränsade, tråkiga, sura(!), missmodiga, "luktar illa".

Men Maria ber för oss.

Och Jesus ingriper – och förvandlar det dödliga och jordiska i oss till odödlighet och himmelskt liv, till och med av bästa kvalité.

Det är en förvandling av Guds nåde. Den skedde på påskdagens morgon, när Han efter döden och undergången på långfredagen förvandlade jordiskhet till himmelskhet, dödlighet till odödlighet.

Vi får en försmak på det i nattvarden: vinet, som är Jesu blod, ges oss i förädlad form, som vin, den himmelska drycken. Det ges oss till syndernas förlåtelse, till evigt liv och himmelsk salighet.

Då förvandlade Du min klagan i fröjdesprång, Du klädde av mig sorgens dräkt, utrustade mig med glädje, som det står.

Amen

Förbön

Andra söndagen efter Trettondedag Jul

Himmelske Fader, Du som älskar allt som Du har skapat, Du som vill möta alla med barmhärtighet och försona alla med Dig och välsigna varje människas liv, vi kommer till Dig med bön både för oss själva och för andra.

Ge oss vad vi behöver för vårt liv här på jorden, liksom för vårt liv i himlen. Hjälp oss att hålla oss till Dig och i förtröstan på Dig leva vårt liv. Låt oss få erfara Din nåd och generösa godhet, också det som Du ger oss i prövningarnas och svårigheternas tider.

Vi anbefaller oss själva och varandra i Dina händer. Vi ber för alla som bor eller arbetar här på Åleryd eller har släktingar eller vänner här. Förbarma Dig särskilt över dem som har ont eller är ensamma eller oroliga.

Skänk försoning och fred åt hela vår värld. Se till dem som svälter eller saknar hem eller lider under krig och förtryck runt om i världen. Låt rättvisa och rätt ha framgång.

När vår sista stund på jorden är kommen, låt oss då få sluta vårt liv i frid, för att sedan uppstå med glädje och med Dig och Dina trogna dela det himmelska gästbudets stora glädje.

Genom Din Son Jesus Kristus, vår Frälsare och Herre.

Amen

TREDJE SÖNDAGEN EFTER TRETTONDEDAG JUL

Text: Joh 4:27-42

Psaltarpsalm: Ps 103:1-8

Människorna i staden Sykar sade efter ett par dagar tillsammans med Jesus: "Nu vet vi att Han verkligen är världens Frälsare."

Världens Frälsare var alltså ingen avlägsen eller obegriplig person utan någon som fanns hos dem där och då.

Det brukar vi kalla Hemligheten med Guds människoblivande: att Guds stora frälsning kom till världen i mänsklig gestalt.

Han gör likadant fortfarande. Gud är inte bara långt bortom rymder vida eller bara i några särskilda sammanhang, utan överallt där människor är, mitt i vardagen. Han använder sig gärna av enkla former när Han möter oss med sin frälsning. Han kommer till oss när vi ber våra enkla böner eller sjunger en psalm eller firar Hans heliga nattvard och äter en liten bit bröd och lite vin. Då är världens Frälsare inte avlägsen eller ens osynlig utan någon som synligt finns hos oss här och nu.

Hans ärende är detsamma nu som då: att ge liv åt det som är dött. Den som är död i sin synd, som kvinnan i Sykar, vill Han ge liv genom sin förlåtelse. Den som är död i sin tro, kanske efter motgångar och grä-melse, vill Han möta som hans eller hennes Frälsare och ge tro. Den som dör och lämnar jordelivet vill Han ge liv igen i sin himmel.

Ty sådan är Guds frälsning, den som framträdde och framträder under mänsklig form och gestalt.

Amen

Förbön

Tredje söndagen efter Trettondedag Jul

Allsmäktige Gud, vår himmelske Fader, Du som så älskade världen att Du gav oss Din Son som vår Frälsare, vi tackar Dig för den frälsning Du berett oss genom Honom. I Hans namn kommer vi till Dig och ber.

Uppenbara Din härlighet för oss. Stärk tron och frimodigheten att bekänna Jesus som vår frälsare. Ge hopp och längtan efter det eviga livet.

Förbarma Dig över alla som lider nöd, särskilt alla sjuka. Hjälp alla offer för krig och naturkatastrofer. Välsigna alla som arbetar med att hjälpa andra.

Ta hand om alla som bor eller arbetar här på Åleryd eller har släktingar eller vänner här. Ge oss var och en vad vi behöver både för vårt jordiska bästa och för vårt eviga väl.

Låt oss en gång få dö i frid. Uppväck oss sedan till det himmelska livets saliga glädje.

Genom Din Son Jesus Kristus, vår frälsare och herre.

Amen

FJÄRDE SÖNDAGEN EFTER TRETTONDEDAG JUL

Text: Matt 8:23-27

Psaltarpsalm: Ps 121

En slutsats vi kan dra av den här händelsen kan formuleras: "Har vi Jesus med oss i båten kan vi vara trygga."

Det handlar inte bara om vanliga båtresor. Själva livet kan liknas vid en seglats. Händelsen på Genesarets sjö är därför också en beskrivning på hur Han tar hand om stormarna i livet.

Dessutom liknas döden vid en färd över vatten. Den båttur som texten berättade om förebådar därför också den färden.

Vi ska lägga märke till att det faktiskt stormade på resan och var riktigt otrevligt. Jesus har aldrig lovat att vi ska slippa undan stormar, motgångar och svårigheter här i livet, lika lite som vi slipper undan döden. Livets stormar och motvindar är alltså inget tecken på att Gud har övergett oss eller vill oss illa.

Däremot har Jesus lovat att vara med också i motvinden och stormarna, så som Han faktiskt befann sig i båten där mitt i ovädret. Han har också lovat och visat att Han är starkare än det onda som möter oss. I slutänden räddar Han oss ur det – om vi bara har Honom med oss i båten.

Därför kan man på något konstigt sätt vara trygg också i motgången. Den tryggheten kan man inte befalla fram eller ens övertyga någon om. Men erfarenheten bekräftar att den fungerar.

Amen

Förbön

Fjärde söndagen efter Trettondedag Jul

Himmelske Fader, i Din hand och tillsammans med Din Son Jesus Kristus kan vi vara trygga.

Ge oss nåden att lita på Ditt beskydd och på Din goda vilja.

När motgångar möter oss, hjälp oss då att rikta blicken mot Dig. Ge oss den kraft vi behöver. Ta ifrån oss det som hindrar oss från Dig. Befria oss från uppgivenhet och missmod.

Hjälp oss att leva med Dig och för Dig. Fyll våra hjärtan med glädjen över Ditt goda. Gör varje dag välsignad och salig för oss.

Se till oss alla och till våra familjer, vänner och grannar. Vi ber för alla som bor eller arbetar här på Åleryd.

Förbarma Dig också över alla människor runt om i världen som lider nöd. Välsigna alla som arbetar för fred och alla människors gemensamma bästa.

Låt oss till sist en gång få i frid färdas till det utlovade landet himlen, där ingen ofärd eller sorg eller död mer är.

Genom vår Herre, Jesus Kristus.

Amen

FEMTE SÖNDAGEN EFTER TRETTONDEDAG JUL

Text: Mark 9:38-41

Psaltarpsalm: Ps 103:2-7, 10-13

Aposteln Johannes var bekymrad över att någon som inte var en Jesu lärjunge drev ut demoner. Johannes hade nog rätt i sitt bekymmer, ty gåvan att driva ut demoner hör hemma i lärjungakretsen, inte utanför den.

Det märkliga är att Jesus inte hindrade den människan, utan i stället talade väl om honom.

Det betyder inte att Jesus uppmuntrar oss att gå emot Hans ordningar.

Utan bara att Han själv är generös – och omöjlig för oss att binda i några ordningar.

Egentligen är det enkelt. Han är ju Herren. De ordningar och mönster som finns kommer från Honom, och Han kan naturligtvis själv gå över dem och sätta sig över dem.

Det är nog helt enkelt så att det är vad Han gör.

Det betyder inte att vi kan göra det. På det sättet hade Johannes rätt.

Jesus kan, men inte vi.

Fast den grundläggande och viktiga tanken idag är inte den utan den överflödande generositet som är så typisk för Gud. Det vilar ingen småaktighet eller misstänksam avundsjuka över Guds handlande. Tvärtom är den en gåva av strömmande liv.

Amen

Förbön

Femte söndagen efter Trettondedag Jul

Herre, himmelske Fader, från Dig kommer allt skapat. Hos Dig finns en överflödande källa av liv och godhet. Också till oss kommer Du ständigt på nytt med nåd och salighet.

Förbarma Dig över alla nödlidande och katastrofdrabbade. Välsigna dem som arbetar för fred och rättvisa. Bevara världens folk och länder från förtryck och hat.

Föröka tron, hoppet och kärleken hos oss. Hjälp oss att ta emot Dina gåvor, och låt Din nåd flöda över också hos oss. Kom med Din hjälp till dem som på olika sätt har det svårt, särskilt de ensamma, oroliga och dem som har ont.

Var hos alla som bor eller arbetar här på Åleryd eller har släktingar eller vänner här. Ge oss vad vi behöver både för vårt dagliga liv och för vårt eviga väl.

Ge frid åt våra döda. Led oss hela vägen hem till Dig, och låt oss, för Jesu Kristi kärleks och försoningsgärnings skull få dela det himmelska livet med Dig.

Genom Honom, Jesus Kristus, Din Son, vår Herre.

Amen

SJÄTTE SÖNDAGEN EFTER TRETTONDEDAG JUL

Text: Joh 5:17-21

Psaltarpsalm: Ps 121

”Min Fader verkar ännu i denna stund”, sade Jesus i evangeliet.

Det är den kristna trons övertygelse, att Gud inte blivit klar och avslutat sitt handlande, inte ens sitt skapande, utan att Han verkar *också i denna stund*.

Kan man tänka så när livskrafterna tryter och det mänskligt sett inte finns så mycket kvar att leva för eller leva med?

Ja, Jesus menar till och med att ännu *större* gärningar än det man hittills sett – kanske under ett långt liv – ska Gud låta oss vara med om, så stora gärningar att vi alla kommer att häpna över dem.

Ytterst handlar det om himlen. Jesus fortsatte i texten ”Ty liksom Fadern uppväcker de döda och ger dem liv, så ger också Sonen liv åt vem Han vill.”

Har vi inget annat att se fram emot är det som Jesus vill och kan ge oss när Han uppväcker oss från döden så mycket större och häpnadsväckande att det slår allt det vi skulle kunna se fram mot. Också den som är ung och rask har inget så stort att vänta sig som det som Jesus uppväcker oss till ur döden.

”Min Fader verkar ännu i denna stund” betyder därför dels att vår himmelske Fader aldrig slutar att bry sig om oss här i tiden utan dagligen och stundligen ger oss det vi behöver och omsluter oss med sin omsorg, dels att Han har det i beredskap åt oss efter detta livet som vida överträffar allt vi nu kan föreställa oss.

Amen

Förbön

Sjätte söndagen efter Trettondedag Jul

Herre, himmelske Fader, från Dig kommer allt levande. Hos Dig finns en överflödande källa av kraft och av godhet. Också hos oss verkar Du. Också till oss kommer Du ständigt på nytt med nåd och salighet.

Hjälp oss att ta emot Dina gåvor. Gör med oss som Du vill. Ge oss frimodighet och ett levande hopp. Hjälp oss att tro och lita på Dig.

Förbarma Dig över alla som har det svårt. Se särskilt till dem som har ont, är ensamma, oroas eller snart ska dö. Kom med Din Helige Ande till alla som längtar efter Dig och söker Dig.

Var hos alla som bor eller arbetar här på Åleryd och hos alla våra nära och kära. Ge oss allt vad vi behöver.

Bevara jordens alla folk och länder från förtryck, orättvisor och ofred. Välsigna Din kyrkas uppgift att vara Ditt ljus i världen.

Ge frid åt våra döda. Led oss hela vägen hem till Dig, och låt oss en gång få del av den härlighet som Din Son har berett åt oss. Uppväck oss till det himmelska livet, och låt oss där i evighet få sjunga Ditt lov.

Genom samme Din Son Jesus Kristus, vår Herre.

Amen

SEPTUAGESIMA

Text: Matt 20:1-16

Psaltarpsalm: Ps 36:6-11

Berättelsen om jordägaren och hans arbetare är en liknelse. Jesus menar att Gud gör som jordägaren i liknelsen gjorde. Jesus berättade alltså den här liknelsen inte för att lära oss hur en arbetsgivare ska betala sina anställda, utan för att lära oss hur Gud ger oss den himmelska lönen.

Vi kan ju tycka att vingårdsägaren bar sig orättvist åt, egentligen inte mot dem som arbetat länge, för de fick ju den lön de skulle ha, men däremot mot dem som hade arbetat bara litet, för de fick ju mycket mer än de förtjänade, orättvist mycket mer.

Så gör alltså Gud, sade Jesus.

Det betyder att de goda kristna som tjänar Gud länge och mycket får sin lön. Det betyder också att de som inte blev kristna i unga år eller de som nog ville leva efter Guds vilja men inte lyckades eller de som är trötta eller tomma inför Gud, att de alla förundrat ska ta till sig att hos Herren Jesus finns full lön också för dem.

Guds lön är oberoende av vår förtjänst. Den beror på Jesus. Han gav sig själv och sitt liv till lösen (=lön) för alla. Så blev Guds lön en nådelön för oss människor.

Amen

Förbön Septuagesima

Allsmäktige evige Gud, Du som alltid vill ha oss i Din tjänst och som aldrig tröttnar på att bevisa oss nåd, vi tackar Dig för Din barmhärtighet och kärlek.

I förlitan på Dina löften att höra vår bön, kommer vi till Dig och ber.

Stärk vår tro och tillit till Din godhet. Föröka i oss det fasta hoppet om evigt liv hos Dig, givet som en gåva av Jesus Kristus, vår frälsare. Uppliva vår kärlek till Dig, liksom vår kärlek till de människor som vi delar livet med eller annars möter.

Ge oss vad vi behöver för vårt dagliga liv, livsmod och livskrafter, mat att äta, ett hem att bo i, omsorg och kärlek, en mening med livet och en framtid med Dig.

Förbarma Dig över dem som har det svårt. Vi ber särskilt för alla sjuka och för alla offer för våld och orättvisor.

Se till våra familjer, vänner och grannar. Var hos alla som bor eller arbetar här på Åleryd med Din helighet och Din barmhärtighet.

Ge frid också åt våra döda. Låt oss alla en gång få dö i frid och sedan uppstå i härlighet hos Dig.

Genom Din Son, Jesus Kristus, vår Frälsare och Herre.

Amen

SEXAGESIMA

Text: Jes 55:8-11, Joh 7:40-52

Psaltarpsalm: Ps 33:4-6, 9, 20-21

Bibeln är den kristna kyrkans heliga skrift. Vad betyder det?

Av flera möjliga svar ska här ges två:

1. Det betyder att i Bibeln finns det som vi behöver veta om Gud och oss människor.

Där står inte alla sanningar om allting, men det vi behöver veta om Gud och oss människor, det står där, om hur Gud tänkt att vi ska leva, om ondskan och hur den bär sig åt, om Jesus som vår frälsare, om syndernas förlåtelse, räddningen undan ondskan, om den kristna livshållningen, om dödens allvar och om det eviga livet och om vägen dit.

2. Att Bibeln är den kristna kyrkans heliga skrift betyder att där finns Guds Ande, och ingen talar som Han. Det stod ju så i evangelietexten, som ett bland många exempel, hur människor häpnade när Jesus talade och blev överväldigade av Hans predikan. Ty det finns kraft i Guds Ord, Guds Helige Andes kraft.

Så är det fortfarande. Guds Helige Ande bor i Guds Ord, och ingen kan tala som Han, med makt och kraft, till tröst, förmaning, uppmuntran, undervisning och varning.

Guds Ord kan tala uppmuntran och tröst i nöden och livets bekymmer. Guds Ord kan hjälpa oss genom lidanden, liksom det kan drabba vårt högmod. Guds Ord kan leda människor genom livet och inspirera till mäktiga ting.

”De ord jag har talat till er är ande och liv”, sade Jesus. ”Saliga är de som hör Guds Ord och tar vara på det”.

Amen

Förbön

Sexagesima

Herre Gud, vår himmelske Fader, vi tackar Dig att Du sände Din Son Jesus Kristus till oss och uppenbarade för oss vad vi behöver veta om Dig och om oss själva. Tack för Ditt Ord som lyser och leder och ger Helig Ande och nåd och kraft i våra liv.

Öppna våra hjärtan för vad Du vill ge oss genom Honom, genom bönen, tystnaden inför Dig, i gudstjänsten och i Bibeln, Ditt Ord. Uppfyll oss med Dig själv, så att Du bor i oss och vi därmed har det eviga livet i oss redan här i tiden.

Vi anbefaller oss själva, varandra, våra grannar och vänner, alla här på Åleryd, våra familjer och släktingar i Dina starka händer.

Låt oss en gång få dö i frid och sedan möta Dig ansikte mot ansikte och dela den himmelska glädjen med Dig och alla Dina trogna.

Det ber vi Dig, himmelske Fader, genom Jesus Kristus, Din Son, vår Herre.

Amen

FASTLAGSSÖNDAGEN

Text: Mark 10:32-34

Psaltarpsalm: Ps 130

”Vi går nu upp till Jerusalem”, sade Jesus till sina lärjungar. Så sjöng också vi, alldeles nyss, i fastepsalmen framför alla andra, ”Se vi går upp till Jerusalem”.

De orden från Jesus kan förstås på flera sätt; namnet Jerusalem står för flera saker.

1. Jerusalem blev den plats, där Jesus plågades, led och dog. Att Han gick upp till Jerusalem betyder att Han blev delaktig i mänskligt liv ända till dess yttersta gräns. Han vet vad det är. Han drog sig inte undan den mänskliga nöden eller lidandet, utan gick medvetet in i det. Han gick till Jerusalem och det som väntade Honom där.

2. Jerusalem blev också platsen för Jesu uppståndelse och seger. Det är med vetskapen om hur det gick som vi läser om Jesu väg till och genom lidandet. Med samma vetskap kan vi se på vårt eget lidande. Vi vet hur det slutar. Med Jesu uppståndelse i Jerusalem för ögonen är därför inget lidande hopplöst.

3. Jerusalem är slutligen en biblisk bild för himlen. Att Han gick upp till Jerusalem med sina lärjungar betyder att Jesus och alla Hans lärjungar är på väg dit. Vägen till himlen går kanske genom lidanden – och säkert genom döden – men med Jesus går vår väg till slut ändå till himlen.

”Vi går nu upp till Jerusalem” är alltså en sammanfattning av kristenlivet, det som går att leva och dö på.

Amen

Förbön

Fastlagssöndagen

Herre Gud, vår himmelske Fader. Du har skapat världen och alla dess människor. Du har skapat också oss och gett oss livet.

Förbarma Dig över oss alla, och hjälp oss att se hur Du i Din kärlek sände Din Son för att rädda oss från allt som hindrar och binder.

Ge oss det vi behöver för vårt liv på jorden liksom för vårt eviga väl. Hjälp oss att ta emot varje ny dag som en gåva från Dig och förvalta den efter Din vilja.

Kom till dem som lider eller är oroliga, ensamma eller ledsna. Gör Din närvaro tydlig och förnimbar och ge trygghet och vila, hur livet än gestaltar sig.

Var hos alla som bor eller arbetar här på Åleryd eller har släktingar eller vänner här. Ta hand om alla som på olika sätt står oss nära.

Vi ber Dig också för världens alla folk och länder. Låt det bli fred, där krig och ofred råder. Låt kärlek växa, där hat härskar. Välsigna dem som arbetar för fred och försoning mellan folk och människor.

Ge alla döende Din frid och låt Ditt eviga ljus lysa för alla döda. Låt den dag komma snart då Du skapar nya himlar och en ny jord där rättfärdighet bor.

Genom Din Son, Jesus Kristus, vår Herre.

Amen

FÖRSTA SÖNDAGEN I FASTAN

Text: Matt 4:1-11

Psaltarpsalm: Ps 130

Jesus uppträdde fast och bestämt mot frestaren och mot alla hans försök att få Honom på fall. Han bekämpade frestelserna med Andens svärd, som är Guds Ord. Jesus frestades i allt, står det i Hebreerbrevet, men förblev utan synd.

Samme Jesus tar med glädje emot syndare och äter med dem. Samme Jesus söker upp de förtappade och förlorade. Hans famn är en öppen famn, som vårdar sig om syndare och fallna människor.

Frestaren vill gärna få oss att tro att det är precis tvärtom: att Jesus tar det lätt med frestelserna och synden, men samtidigt är sträng och avvisande mot den som syndar och inte lever upp till Guds vilja.

Det är frestarens vrångbild av Jesus. Ty Jesus tar verkligen allvarligt på ondskan och synden - men älskar syndare och vill varje människas väl.

Det tillhör det ondas väsen att ljuga och vränga falskt. Och det ondas yttersta avsikt är att dra oss bort från Gud och hålla oss från Honom.

Låt oss inte ge frestaren rätt. Låt oss i stället komma till Jesus, säga sanningen till Honom, *och* ta emot den förlåtelse, den salighet och det eviga liv, som Han förvärvat och med glädje ger till var och en som kommer till Honom.

Då är Hans seger över ondskan, frestaren och djävulen också vår.

Amen

Förbön

Första söndagen i Fastan

Allsmäktige evige Gud, Du som blev människa som vi för att dela människolivets alla villkor, vi tackar Dig för Hans närvaro mitt ibland oss och ber:

Hjälp oss att ta emot Din förlåtelse, salighet och eviga liv, det som Din Son, vår frälsare, förvärvat åt oss. Låt inte den Onde dra oss bort från Dig. Kom och bo i oss. Var vår trygghet och vår borg, Dig till ära och oss själva till frälsning och salighet.

Bevara alla folk och länder för ondska och våld. Låt fred och försoning prägla vår värld.

Ge alla i vårt land vad vi behöver för vårt dagliga liv. Stärk människor att leva efter Din vilja.

Se till dem som står oss nära, våra familjer, släktingar, vänner och grannar. Vi ber särskilt för dem som bor eller arbetar här på Åleryd.

Förbarma Dig över dem som har det svårt, särskilt de ensamma, oroliga och sjuka.

Låt oss till sist få dö i frid en gång och uppstå i Din härlighet, tillsammans med Dina trogna i alla tider.

Genom Din Son Jesus Kristus, vår Herre.

Amen

ANDRA SÖNDAGEN I FASTAN

Text: 1 Kung 19:1-8

Psaltarpsalm: Ps 25:4-6,8-10,14

Berättelsen om Elia och hans vedermödor är också en berättelse om en människas jordeliv och dess vedermödor.

Det viktigaste är att Gud har initiativet. Gud vill Elia väl och skickar sin ängel att röra vid honom. Gud ger Elia det han behöver och visar vägen för honom.

Att Elia är ledsen och uppgiven, så gudsman han är, är tydligen inget konstigt eller fel. Elia ber och berättar som det är för Gud. Elia ser upp på Gud, när Guds ängel rör vid honom. Elia äter och dricker det som Gud sätter fram åt honom och tar alltså vara på Guds nådemedel. Och Elia går när Gud befäller honom att gå.

Elia är helt enkelt trogen mot Gud, lyssnar på Honom och gör det Han vill.

Hela berättelsen är en berättelse om kristenlivet. Gud släpper oss inte, utan rör vid oss, uppmuntrar och leder oss och ger oss det vi behöver. Och Elia är vår förebild i troheten, att vara trogna Gud, också när livet är fullt av vedermödor.

Amen

Förbön

Andra söndagen i Fastan

Allsmäktige Fader, Herre, vår Gud, vi tackar Dig för Dina välgärningar mot oss och för de under av nåd som Du låter oss se.

Ge oss kraft här i livet från Din himmel. Var inte långt borta från oss. Driv ut ondskan ur våra hjärtan, så att inte hat, bitterhet eller otro får råda där. Låt Ditt ljus lysa klart i vårt mörker. Kämpa den goda kampen för oss och ge oss den seger Jesus vann. Rädda oss och befria oss.

Förbarma Dig över de sjuka, ensamma och oroliga. Var hos alla som bor eller arbetar här på Åleryd eller har släktingar eller vänner här. Ge oss vad vi behöver för vårt dagliga liv. Låt Din frälsning bli känd och bekänd av alla.

Se också till dem som runt om i världen lider nöd, och ge dem hjälp. Välsigna dem som hjälper andra. Ge fred och försoning överallt där människor lever tillsammans.

Ge oss en gång det eviga livet i Din himmel, där ingen ondska, oro eller död mer finns, utan lovsång, kraft, gemenskap, liv och helighet råder.

Genom Din Son Jesus Kristus, vår Herre.

Amen

TREDJE SÖNDAGEN I FASTAN

Text: 2 Kor 12:7-10

Psaltarpsalm: Ps 25:1,4-6,(18,)20

Paulus hade en "törntag", vad nu det kan ha varit: en sjukdom eller ett handikapp eller något annat. Det plågade honom.

Paulus visste att det inte kom från Gud. Inget ont kommer från Gud. I stället kom det från den onde. "Törntaggen" var "en ängel från satan".

Paulus bad Gud att bli fri från sin "törntag". Han visste att Gud kunde ta bort den, om Han bara ville.

Det är alltid riktigt att be att bli av med sina bördor och det som plågar en. Vi får alltid be sådana böner som Paulus bad.

Men Gud gjorde inte som Paulus ville. Paulus bad tre gånger. Sedan insåg han och tog till sig att Gud inte ville det han bad Honom om, utan att "törntaggen" skulle vara kvar.

Här finns en svår, men djup och viktig hemlighet, nämligen den att Guds svar på våra böner kan bli att vi får behålla våra bördor, svårigheter och lidanden.

Det **är**, märkligt nog, ett svar. Det betyder att Gud tar hand om vårt bekymmer och låter det ha en mening. Paulus litade på att eftersom han bett till Gud om saken, så var det i Guds hand.

Paulus fick veta Guds tanke med hans "törntag", att Guds kraft skulle fullkomnas, komma till sin rätt, genom Paulus' svaghet.

Vi får inte alltid veta Guds avsikt. Om vi, som Paulus, bett till Gud, **finns** avsikten och meningen där ändå.

Det Paulus förstod som Guds avsikt med hans lidande är en allmän sanning om all svaghet – att i vår svaghet kommer Guds kraft till sin rätt. Det är ett mysterium, men väl värt att ta till sig inte minst när man själv är svag. När jag är svag, då är jag stark.

Amen

Förbön

Tredje söndagen i Fastan

Herre, himmelske Gud, Du som är en fiende till allt ont och som sände Din Son till världen som vår Herre och som syndens, ondskans och dödens besegrare, i Hans namn kommer vi till Dig och ber.

Låt oss alltid leva i Din närhet. Förlåt vår synd. Befria oss från mörkrets makt. Låt oss mogna i vår tro och tillit till Dig.

Förbarma Dig över dem som drabbats av sjukdom, lidande, orättvisa och annat ont. Ge dem Din kraft och styrka. Håll dem nära Dig och Din godhet.

Fördriv förtryck, orättfärdighet och ofred från vår värld.

Se till dem som står oss nära, särskilt dem som bor eller arbetar här på Åleryd eller har släktingar eller vänner här.

Ge frid åt våra döda. Låt oss alla en gång få dö i tro på Dig, för att sedan genom Jesu barmhärtighet och försoning få dela den himmelska härligheten med Dig och alla Dina trogna.

Genom samme Din Son, Jesus Kristus, vår Herre.

Amen

MIDFASTOSÖNDAGEN

Text: Joh 6:1-15

Psaltarpsalm: Ps 104:1, 24, 27-28, 30-31, 33

När Andreas kom till Jesus med mat för de fem tusen hungriga var det inte mycket han kom med: fem kornbröd och två fiskar. Han hade rätt när han tänkte: Vad förslår det till så många?

Det var djärvt gjort av Andreas att komma till Jesus med så lite. Han hade kanske ändå en insikt eller en tro att om man kommer till Jesus med det man faktiskt har, så tar Jesus hand om det och välsignar det och förökar det. "Om jag skyfflar in, skyfflar Gud ut, och Guds skyffel är mycket större än min", som det heter.

Så är det också för oss.

Vi har inte heller så mycket att komma med, vare sig av kroppsliga krafter eller andliga begåvningar eller själsliga förmågor. Det kan kännas djärvt, nästan dumt, att komma till Jesus med det lilla vi har. Som om det vi har skulle vara något att komma med till jordens herre och världens frälsare eller som om Han skulle kunna göra något av det.

Ändå är det trons hållning att ge av sitt - till och med ge sig själv - till Jesus. Löftet och kyrkans erfarenhet säger att vi får tillbaka av Jesus mycket mer än vi ger Honom, till både egen och andras välsignelse, nytta och glädje. Han multiplicerar våra gåvor, vår trohet, vår kärlek, vår förtröstan, vår längtan.

Amen

Förbön

Midfastosöndagen

Herre, vår himmelske Fader, tack för alla Dina goda gåvor och alla Dina välgärningar mot oss.

Låt oss alltid få förbli under Din nåd och leva under Ditt beskydd, i trygghet och i tillit till Dig.

Ta hand om oss, våra liv och allt det vi har och äger. Använd det så att det blir till välsignelse, för andra och för oss själva.

Ge oss det vi behöver för våra liv, både för vårt jordiska bästa och för vårt eviga väl. Låt Din goda vilja ske med oss. Ta bort det som hindrar oss från Dig. Förlåt vår synd.

Hjälp oss att alltmer känna Dig, älska Dig, tro på Dig och leva för Dig.

Ge oss till sist nåden att få dö i frid och sedan leva i den himmelska glädjen hos Dig.

Genom Jesus Kristus, vår frälsare och Herre.

Amen

FEMTE SÖNDAGEN I FASTAN

Text: Jesaja 1:18, Fil 2:5-11

Psaltarpsalm: Ps 130

Alltsedan syndafallet är det inte rätt ställt mellan Gud och oss. Vi är utestängda från Guds paradiset. Mellan oss och Gud finns en avgrund. Ingen människa kan se Gud ansikte mot ansikte, så som Adam och Eva kunde. Ingen lever fullt ut det liv som vi är skapade för.

Detta vill Gud åtgärda. "Kom, låt oss gå till rätta med varandra", sade Han genom profeten.

Fast **Han** behöver inte försonas med oss, och vi har inget att gå till rätta med Honom för. Försoningen handlar om att återföra **oss** till paradiset, försona **oss** med vår skapare och åter upprätta det gudomliga livet hos oss.

Det paradoxala är att Gud ändå tar initiativet och själv utför försoningsverket. Men: vi förmår det inte. Den ende som *kan* bygga bron mellan Gud och oss är Gud själv. Den ende som *kan* öppna dörren till paradiset igen är Han.

Och Han gjorde det. Gud blev människa och gick in i synden och döden, trots att de är Honom väsensfrämmande. Genom sitt offer på Golgata kors och sin seger över syndens och ondskans konsekvenser genom uppståndelsen från de döda försonade Guds Son världen med Gud.

Det är därför med en blandning av fasa och vemod över det Kristus fick lida för vår skull *och* glädje över att Han ändå gjorde det, som vi nu i fastan följer Jesu lidande och död för vår frälsnings skull. Vi kan inte nog begrunda det. I Jesu försoning finns friden med Gud vår skapare, det upprättade livet, själva paradiset.

Amen

Förbön

Femte söndagen i Fastan

Herre, himmelske Fader, Du sände Din Son Jesus Kristus till världen. Han tog på sig vår svaghet och skröplighet och led och dog för vår frälsnings skull. Genom Hans uppståndelse vände Du nederlag i seger och härlighet, i stort som i smått. Tack för Din underbara nåd mot oss människor.

Ge oss tro och tillit till Hans rättfärdighet. Förlåt oss all vår synd och skuld. Befria oss från det som hindrar och binder oss. Gör oss rena genom Hans blod, så att Du inte ser vår orättfärdighet, utan bara Kristi renhet. Hjälp oss att sätta vårt hopp till Honom.

Ge oss också vad vi behöver för vårt jordiska bästa. Inneslut oss redan här i livet i Din barmhärtighet, och bär oss alla dagar på Dina starka armar, inte minst när vårt liv är tungt och svårt.

Vi ber Dig för dem som står oss nära, för våra familjer, vänner och grannar. Vi ber för alla som bor eller arbetar här på Åleryd eller har släktingar eller vänner här. Se särskilt till alla sjuka, ensamma och oroliga.

Låt oss en gång få somna in i Din frid, och ge oss därefter det eviga livets glädje med Dig i Din himmel.

Genom Din Son Jesus Kristus, vår Herre.

Amen

PALMSÖNDAGEN

Text: Jesaja 53:3-7

Psaltarpsalm: Ps 22:2-6, 12, 16, 18-20, 22

I Stilla veckan följer vi Jesu lidande med tyngdpunkten i händelserna på skärtorsdagens kväll och på långfredagen. Jesus led ångest, Han blev sviken, förnedrad, utlämnad och slagen. Han led till kroppen och till själen ända till döden på korset.

Det skedde, säger kristen tro, för vår skull. Herren lät lång tid i förväg profeten Jesaja berätta meningen med Jesu lidande: Det var *våra* smärtor Han bar och för *våra* överträdelsers skull som Han blev slagen.

Jesus gick *in i* det mänskliga lidandet och de mänskliga eländena, in i förnedringen, övergivenheten och smärtan, ända in i döden – och *genom* dem för att, på påskdagens morgon, gå *ut ur* dem. Han byggde därmed en "väg" i, genom och ur alltihop, för att vi, när vi kommer in i mörkret, i motgångarna, smärtorna, ensamheten, sjukdomarna och slutligen en gång in i döden, ska ha en väg att gå *genom* och *ut ur* dem. Jesus "byggde den vägen".

Han gjorde det Han gjorde för vår skull, Han gjorde det för oss.

Amen

Förbön Palmsöndagen

Allsmäktige Gud, himmelske Fader, Du som utgav Din Son för att dela världens nöd och frälsa oss ur ondskan och död, tack för Din kärlek till oss och tack för vad Jesus Kristus har gjort för oss.

Ge oss och alla människor tro och tillit till Jesus Kristus och Hans frälsning, och låt hoppet, som Hans uppståndelse ger, vara levande för oss.

Försona oss med Dig. Förlåt vår synd och ge oss frid. Låt frid och fred råda bland människor och folk, här hemma och runt om i världen.

Bevara oss från ondskan och dess verk. Skydda oss från det som kan skilja oss från Dig. Låt ingen känna sig övergiven av Dig. Ge alla prövade tröst. Låt oss få del av det liv som Kristus förvärvat.

I Din hand anbefaller vi oss själva, varandra, alla som bor eller arbetar på Åleryd, våra vänner och familjer. Ge oss det vi behöver här i tiden. Kom särskilt till alla sjuka, oroliga och ensamma med Din himmelska omsorg och makt.

Det ber vi Dig genom Din Son Jesus Kristus, vår Herre.

Amen

SKÄRTORSDAGEN

Text: Matt 26:17-30

Psaltarpsalm: Ps 116:12-13, 15-19

Skärtorsdagen är nattvardens instiftelsedag, dess "födelsedag". Jesus gav nattvardens sakrament åt sina lärjungar och sin kyrka omedelbart före sitt stora lidande, sin död och sin uppståndelse. Nattvarden är nämligen nära förbunden med Jesu lidande och död för vår skull och med Hans uppståndelse och eviga liv för vår skull. I djupet av vad nattvarden är finns Jesu frälsning, Hans förlåtelse, Hans eviga liv och salighet.

Nattvarden är mättad med helighet.

Nattvarden är samtidigt personlig och gripbar. Det som skedde den där påsken kliver i och genom nattvarden in i vår tillvaro och blir vårt. Brödet och vinet ges oss som "Kristi kropp och blod för dig utgivna", *för dig*. Heligheten, förlåtelsen och det eviga livet blir gripbart och personligt. Han som dog för vår skull och uppstod för vår skull är inte långt bort utan mycket nära.

Gör detta till min närvaro, sa Jesus.

Ja, amen, Herre, låt så ske!

Förbön Skärtorsdagen

Herre Gud, himmelske Fader, Du som i den heliga nattvarden gör oss delaktiga i Din Sons offer för oss och hela världen, vi ber Dig:

Föröka vår tro och tillit till Dig och till vad Du i Kristus har gjort för oss. Fyll våra hjärtan med Din kärlek. Låt oss alltid leva i Din förlåtelse och frid.

Se till alla människor i vår närhet, och ge oss vad vi behöver för både vårt jordiska bästa och vårt eviga väl.

Förbarma Dig över alla sjuka, ensamma och oroliga, särskilt dem som står oss nära. Vi ber Dig för alla som bor eller arbetar här på Åleryd.

Ge jordens alla folk fred och frihet. Ge bröd och rättvisa åt dem som hungrar. Välsigna allt arbete för skapelsens bästa.

Låt oss alla få dö i frid en gång och sedan dela den himmelska måltids-gemenskapen med Dig och alla Dina trogna.

Genom Din Son, Jesus Kristus, vår Herre
Amen

LÅNGFREDAGEN

Text: Mark 15:22-41

Psaltarpsalm: Ps 22

Jesu död berör oss.

Inte bara så att vi kan känna oss känslomässigt berörda. Det är mer. I Hans död finns också vår död.

Jesu död var mer än att Han slutade andas. Hans död innehöll också kroppslig smärta; Han hade ohyggligt ont. Orätten fanns också i Hans död; Han hade blivit orättvist dömd och orätt behandlad. Han blev övergiven och förkastad, utlämnad åt de romerska soldaternas hån och massans blodstörst. Han blev avklädd till och med sina kläder. Allt detta ingick i Jesu död.

Det berör oss – i meningen att inte bara vår dödsstund är sammankopplad med Jesu död utan också våra kroppsliga smärtor, orättvisorna, föraktet och hånet vi möter, liksom ångesten, förödmjukelserna och utlämnandet. Allt livsfientligt och dödligt berörs av Jesu död, förbinds med den.

Vad är det då som händer med vår död och vår dödlighet när den berörs av, förbinds med Jesus?

Det händer att vår död och all vår dödlighet bärs av Jesus upp på korset, spikas fast där med grova smutsiga spikar – och dör. Det mister sin makt och sitt herravälde, en gång för alla.

Amen

Föbön Långfredagen

Som förbön på Långfredagen används Litanian.

PÅSKDAGEN

Text: Jesaja 25:8-9; Mark 16:1-8

Psaltarpsalm: Ps 118:14-24

I den Gammltestamentliga texten finns goda löften från Gud: att Han ska göra döden om intet, torka tårarna från våra ansikten och ta bort vanäran överallt på jorden. Det stämmer bra med vad vi i djupet av vår själ längtar efter.

Kristen tro säger: Guds löften är sanna. Det vi längtar efter finns. Tillammans med Jesus får *vi* vara med när Gud gör döden om intet, avtorkar tårarna och tar bort vanäran, skulden och skammen. *Det kommer en dag*, säger Jesus till oss.

Jesu uppståndelse bekräftade Guds löften. Gud kan.

Jesu uppståndelse är mer än så. Jesu uppståndelse är den grund som Gud lade för att löftena ska kunna bli uppfyllda. De kan bli verkliga just därför att Jesus uppstod.

Eller, annorlunda uttryckt: Den som genom tron på Jesus har Honom med sig har också med sig det liv som Han vann vid uppståndelsen och som är starkare än döden och som en gång ska göra döden om intet, avtorka tårarna och ta bort vanäran.

Till den stora hemligheten med påskens evangelium – som samtidigt är en stor utmaning – hör att denne Jesus, som uppstod, är mitt ibland oss redan nu. Och att Han vill bo hos oss, redan här.

Det betyder att vi redan nu har vår framtid och livet bortom graven med oss, hos oss, i oss.

Amen

Förbön Påskdagen

Herre, allsmäktige himmelske Fader, tack för att Du genom Din Son Jesu Kristi uppståndelse från de döda har öppnat vägen till livet för oss människor.

Ge oss nåden att leva i uppståndelsens glädje. Föröka vår tro och tillit till Jesu Kristi seger. Tänd ständigt på nytt Ditt livgivande ljus i vårt mörker. Gör oss fasta i hoppet om ett evigt liv med Dig.

Var hos alla sjuka, oroliga, ensamma och döende. Möt dem med barmhärtighet och ge dem Din frid. Vi ber särskilt för dem som står oss nära och för alla här på Åleryd, de som bor här, arbetar här eller kommer hit som gäster och besökare.

Förbarma Dig över hela Din lidande mänsklighet. Låt kraften från Kristi uppståndelse skänka fred och försoning, rättvisa, upprättelse och läkedom överallt på jorden. Låt den dag komma snart då Du skapar nya himlar och en ny jord där Din rättfärdighet bor.

Låt oss alla få dö i frid en gång, för att uppstå med Dig och dela det eviga livet med Dig.

Genom Din Son, vår uppståndne Herre, Jesus Kristus.

Amen

ANNANDAG PÅSK

Text: Luk 24:13-35

Psaltarpsalm: Ps 118:14-17, 21, 28-29

Berättelsen om de båda lärjungarnas vandring till Emmaus på påskdagens eftermiddag är, bland mycket annat, en berättelse om hur den uppståndne Jesus möter oss människor.

Han vandrar med oss utan att vi först förstår det. Emmauslärjungarna kände inte igen Jesus, fast Han var både synlig och gripbar. Deras ögon var förblindade, står det. Så är det också med oss. Jesus finns mitt i vår vardag, men vi "ser" det inte. Först. Efteråt kan vi säga så som Emmauslärjungarna sade: Brann ändå inte våra hjärtan i oss redan då?

Jesus förklarar vad som står i Skrifterna om Honom, i både Gamla Testamentets profetior och löften och Nya Testamentets berättelser och utläggningar. Kunskapen om Jesus finns där och insikten om vem Han är växer fram när Bibeln blir läst och förklarad.

Jesus stannar kvar när vi ber Honom att göra det. Han såg ut att vilja gå vidare, stod det, men lärjungarna bad Honom att vara kvar. Det tillhör också Jesus sätt att möta oss. Han tvingar sig inte på. Han till och med ser ut att vilja gå vidare. Men vi får tillfälle att be Honom att stanna kvar – och gör vi det, blir Han kvar.

Jesus kommer oss allra närmast i nattvarden. Han tog ett bröd, där i Emmaus, läste tackbönen, bröt det och gav åt dem. Det sker varje gång vi firar nattvard. Då är Han oss som allra närmast. Det är inte konstigt att många människor i nattvarden upplevt det som Emmauslärjungarna fick uppleva: att deras ögon öppnas, att de förstått vem som är hos dem och att de fylls av glädje.

Kristus vandrar bland hos än; det är lika bokstavligt sant för oss som för de båda lärjungarna på vägen till Emmaus.

Amen

Förbön

Annandag Påsk

Herre Jesus Kristus, Du som alltid är oss nära, levande och verklig, också när vi inte ser eller förstår det, bli kvar hos oss. Ge oss sanningens kunskap i våra hjärtan. Öppna våra sinnen för Dig. Dela nattvardsbrödet med oss. Ge oss det eviga livets glädje, vissheten om Din seger och den frimodiga tilliten om en framtid tillsammans med Dig.

Kom till alla ensamma och oroliga människor och var dem extra nära. Se till alla sjuka och ge dem Din hjälp. Styrk dem till både kropp och själ. Ge frid åt de döende och gör hoppet om det eviga livet levande för dem.

Se i nåd till hela Din lidande mänsklighet. Välsigna allt arbete för allas gemensamma bästa. Ge framgång åt allt gott verk.

Håll i Din starka hand alla som bor eller arbetar här på Åleryd eller har släktingar eller vänner här. Låt Din goda vilja ske med var och en av oss.

Du som lever och verkar med Fadern och den Helige Ande, i en gudom, från evighet till evighet.

Amen

ANDRA SÖNDAGEN I PÅSKTIDEN

Text: Joh 21:1-14

Psaltarpsalm: Ps 118:14-17, 21-25

Jesus bara fanns där vid Tiberiassjön. Först såg de inte att det var Han. Men när de gjorde det och förstod att Han var med dem igen, var det inte mycket att fråga om eller diskutera. Han fanns där.

Det tillhör den kristna trons grunder att sådan är vår uppståndne Herre, Han som är med oss alla dagar till tidens slut. Han finns här i vår vardag, vid Tiberiassjön den gången, på Omsorg Åleryd nu.

Jesus *såg* dem. Enkelt men helt och på riktigt delade Jesus både deras bekymmer och deras glädje.

Det tillhör också den kristna tron att sådan är vår uppståndne Herre. Han ser, Han förstår och Han älskar – enkelt men helt och på riktigt.

Jesus gav dem mat. Han gav dem fisk i näten och lön för deras vardagsmöda. Han gav dem mat att äta, som Han lagat åt dem. Han gav dem också himmelsk föda, för det var ju en mässa Han firade där på stranden med dem. Han gav dem alltså näring för hela livet.

Ty sådan är vår uppståndne Herre. Han ger oss det vi behöver både för vårt jordiska bästa och för vårt eviga väl.

Vad *vi* behöver göra är att vara där Jesus är och ta emot vad Han ger. Vi ska vara angelägna om att vara stilla i bön, att samlas kring Honom i gudstjänsten och mässan – och att bara vara med Honom

Amen

Förbön

Andra söndagen i Påsktiden

Herre, himmelske Fader, vi tackar Dig för att Du i Kristus Jesus har vunnit den eviga segern över ondska och död, vi tackar Dig för den framtid och det hopp som Du ger oss genom Honom och Hans uppståndelse från de döda.

Låt påskens glädje fylla också oss. Gör oss öppna att ta emot Jesus Kristus närhelst Han kommer till oss och att bekänna Honom som Din Son och vår frälsare.

Förbarma Dig, himmelske Fader, över hela Din lidande mänsklighet. Kom särskilt till dem som drabbats av krig eller olycka och till dem som inte ser någon framtid eller har något hopp.

Se till alla som bor i vårt land. Ge oss alla vad vi behöver både för vårt jordiska bästa och för vårt eviga väl. Låt evangeliet om Jesu död och uppståndelse bli mottaget i tro och lydnad av allt fler.

Förbarma Dig över de människor i vår närhet som på olika sätt har det svårt, särskilt de ensamma, oroliga och sjuka.

Kom till alla som bor, arbetar eller har släktingar och vänner här på Åleryd. Låt Din goda vilja ske med var och en av oss.

Låt oss också en gång få sluta vårt jordeliv i frid och sedan uppstå med Dig i härlighet, tillsammans med alla dem som i evighet bekänner Jesus Kristus, Din Son, som Herre och Gud.

Genom Honom, Din Son, vår Herre.

Amen

TREDJE SÖNDAGEN I PÅSKTIDEN

Text: Joh 10:11-16

Psaltarpsalm: Ps 23

Bilden av Jesus som "den gode herden" ger en god beskrivning av Jesus.

En god herde känner sina får. Han känner var och en vid namn, Han känner dem alla personligen. Så är det med Jesus.

En god herde tar hand om sina får, skyddar dem för faror och ger dem vad de behöver. Så är det med Jesus, "allt vad vi på färden kan behöva, allt för evigt har jag i min vän". Det vi behöver för vårt jordiska bästa och, framför allt, för vårt eviga väl förser Han oss med.

Därmed inte sagt att livet alltid är lätt. Men en god herde är med sina får också när vägen går i mörka dalar eller när fåren far illa. Så är det med Jesus. Också i dödsskuggans dal är Han med oss, Hans käpp och stav gör oss trygga *också* i nödens stunder.

En god herde ger sitt liv för fåren. Så är det med Jesus. Han gav sitt liv för att besegra våra fiender djävulen och döden, friköpa oss från skulden och öppna porten till paradiset för oss.

Jesus är den gode herden, och var och en som vill är får i Hans hjord.

Amen

Förbön

Tredje söndagen i Påsktiden

Herre Jesus Kristus,

Du känner oss människor, så som en god herde känner sina får. Du förstår våra tankar, vår nöd och vår glädje. Tack för Din kärlek till oss och Din omsorg om oss.

Skydda oss för ondskans makt och angrepp. Befria oss från lidandets och motgångarnas herravälde. Ge oss trons visshet om Din seger över ondska och död.

Styrk oss och led oss hela detta bekymmersamma liv igenom. Ge oss det vi behöver både för vårt jordiska bästa och för vårt eviga väl.

Låt oss en gång till sist få komma hem till Din himmelska glädje och där få sitta vid Dina fötter, njuta av den överflödande glädjen vid Ditt bord och vara i Ditt hus, evinnerligen.

Du som med Fadern och den Helige Ande lever i evighet.

Amen

FJÄRDE SÖNDAGEN I PÅSKTIDEN

Text: Job 19:25-26; Joh 14:1-12

Psaltarpsalm: Ps 126:1-6

Om man reser någonstans präglas resan av resans mål.

Livet är som en resa. Målet för vårt liv präglar livet som vi lever.

Gudsmannen Job visste, stod det i texten, att han skulle få möta Gud i himlen en gång och där få se Honom, förstå Honom och få allt förklarat av Honom.

I evangeliet stod det att Jesus sade att Han berett plats åt oss i himlen. Där finns ett rum som är till bara för just oss.

Tro och tillit till sådana Guds löften präglar livet här på jorden. Litar vi på att vi en gång ska få möta Gud i himlen och att Han gjort i ordning ett rum för oss, finns det alltid(!) en framtid och ett hopp. Det vi inte förstår om Gud eller om livet – och somligt *är* svårt att förstå – kan vi räkna med att förstå när vi möter Honom. Är det sant att Han bereder ett rum åt oss i himlen, är det som händer i livet insatt i det sammanhanget att det bereder oss för det rummet.

Att Jesus berett plats betyder också att vi inte behöver bekymra oss för om vi är värda en plats eller om hur vi ska ordna för den. Jesus har berett den och själv betalat priset för den. Det gjorde Han med sin död och sin uppståndelse.

Vad vi gör på resan genom livet är att hålla oss till Honom. Han finns inte bara vid Målet utan är också själva Vägen dit.

Amen

Förbön

Fjärde söndagen i Påsktiden

Allsmäktige, himmelske Fader, tack för att Du sände Din Son Jesus Kristus till oss för att lära oss vad vi behöver veta om livet och om Dig. Tack för att Jesus Kristus själv är vägen till himlen och för att vi genom Honom kan nå det eviga livet hos Dig.

Ge oss den nåd och kraft vi behöver för att här på jorden leva efter Din vilja. Led vår livsväg så att vår vandring går till den himmelska härligheten hos Dig. Sänd Dina änglar att skydda oss för alla faror. Hjälp oss att se målet som Du har gjort möjlig för oss – och gåvorna som Du ger oss på vägen dit.

Förbarma Dig över dem som står oss nära, våra familjer, grannar och vänner. Var särskilt hos dem som bor eller arbetar här på Åleryd eller har släktingar och vänner här. Låt oss få leva under Ditt beskydd.

Se också till alla människor runt om i världen som lider och har det svårt, särskilt alla sjuka och alla offer för krig och katastrofer.

Ge frid åt våra döda. Låt oss alla en gång få sluta vår vandring på jorden i frid, för att sedan på andra sidan döden få leva i det utlovade landets himmelska glädje.

Genom Din Son Jesus Kristus, vår Frälsare och Herre.

Amen

FEMTE SÖNDAGEN I PÅSKTIDEN

Text: 1 Joh 4:10-16, Joh 3:16-17

Psaltarpsalm: Ps 16:5-8, 11

”Mina kära, om Gud har älskat oss så, måste också vi älska varandra”, stod det i den första texten.

Det finns inget kryphål undan den formuleringen. Det är vår enkla skyldighet att älska varandra.

Texten förband den förmaningen med Guds kärlek till oss.

I Guds kärlek finns inte heller något undantag eller något kryphål.

Guds kärlek är inte tomma ord eller sentimentalitet. Det står i en annan av veckans texter att Gud *i sin kärlek* lättar oket, sänker sig ned och ger föda. Gud *handlar* i sin kärlek.

Mest bevisade Gud sin kärlek när Han sände sin Son till världen, och Han, Jesus, led och dog för oss, för att befria oss från skulden och ge oss det liv som är starkare än döden.

Sådan är Guds kärlek.

Och därför ska vi älska varandra.

Det är inte alltid lätt. Inte många lyckas. Just därför är den här texten så tydlig; vi behöver ständigt bli påmind om och växa i det. Kanske också därför att när vi misslyckas påminner Gud oss om den förlåtelse och den upprättelse som Han i sin kärlek älskar att ge.

Amen

Förbön

Femte söndagen i Påsktiden

Allsmäktige Gud, vår käre himmelske Fader, vi tackar Dig för att Du har älskat oss långt innan vi kände Dig och för att Din kärlek inte tar slut ens när vi vänder oss bort från Dig.

Ge oss öppna sinnen för Din närvaro hos oss och för Din kärlek och omsorg om oss. Hjälp oss att lita på att Du vill sörja för både vårt jordiska bästa och vårt eviga väl. Låt ingenting skilja oss från Din kärlek i Kristus Jesus.

Ge kärlekens Ande åt jordens folk och länder. Välsigna allt arbete för fred och försoning. Förbarma Dig över alla offer för hat, krig och annan ondska. Upprätta dem som fallit. Hela alla skadade och sårade.

Se till alla människor i vår närhet, särskilt till dem som på olika sätt har det svårt. Vi ber för alla sjuka, särskilt dem som står oss nära.

Vi anbefaller i Dina händer alla som bor eller arbetar här på Åleryd eller har släktingar eller vänner här.

Låt våra ord och handlingar genomsyras av Din kärlek. Hjälp oss att finna Din väg genom livet för oss, och ge oss den kraft vi behöver för att gå den.

Förbarma Dig över alla döende, och ge frid åt våra döda. Låt oss alla en gång få dö med ett levande hopp om ett evigt liv med Dig.

Genom Din Son Jesus Kristus, vår Herre.

Amen

SJÄTTE SÖNDAGEN I PÅSKTIDEN, BÖNSÖNDAGEN

Text: Matt 6:5-8

Psaltarpsalm: Ps 121

När Jesus säger att vi ska gå in i vår kammare, stänga dörren och sedan be till Gud Fader i det fördolda, menar Han inte att vi bokstavligt måste stänga en dörr för att kunna be eller att vi måste vara ensamma när vi ber. Jesus talar om vårt hjärtas bönekammare, att det viktiga för Gud Fader är att vi ber i vårt hjärta och inte bara med vårt yttre.

Där i vårt hjärtas innersta, viktigaste, intimaste rum, där hör bönen hemma.

Man kan ta det som ett förmaningens ord att vara varsam och vaksam, så att ens bedjande inte blir ytligt eller tomt utan verkligen finns i vårt hjärta, så att vi menar det vi ber och tar bönen vi ber på allvar.

Man kan också ta det som en uppmuntran och tröst: det vi ber i vårt hjärtas bönekammare hör Gud. Ibland räcker ju inte orden till; ibland orkar våra läppar inte be; ibland orkar inte ens vår tanke formulera en bön – men Gud Fader som ser i det fördolda ser vad som finns i vårt hjärtas bönekammare.

Låt oss därför vara vaksamma och noga med att vår bön inte blir ytlig, utan finns i vårt hjärta. Och låt oss vara frimodiga i tron att det som finns där, i vårt hjärtas bönekammare, det hör och ser och förstår Han, också när vi inte orkar så mycket.

Amen

Förbön

Sjätte söndagen i Påsktiden, Bönsöndagen

Herre, himmelske Fader, Du som uppmuntrar oss att be och som har lovat att höra våra böner för Jesu Kristi skull, lyssna till vår längtan och vårt rop, också det som är utan ord eller ljud.

Ge oss det vi behöver både för vårt liv på jorden och för vårt eviga väl. Kom med Din Andes många goda frukter och gåvor, Du som lovat att ge Helig Ande åt var och en som ber.

Gör Din kyrka bedjande, fast och trygg i sin tillit till Dig och Dina löften.

Stärk vår tro och föröka vårt hopp. Uppliva vår kärlek, och ge oss del av den himmelska glädjen redan här i tiden.

Välsigna jorden och allt som växer på den. Hjälp och styrk alla människor av god vilja.

Se till dem som står oss nära, våra familjer, grannar och vänner. Vi ber särskilt för alla som bor eller arbetar här på Åleryd eller har släktingar eller vänner här.

Var hos de ledsna och ensamma, hos dem som har ont eller är oroliga. Låt våra hjärtan och låt detta hus vara en plats där Du bor.

Låt oss få dö i frid en gång, och ge oss sedan det eviga livet och dess glädje.

Genom Din Son Jesus Kristus, vår Herre.

Amen

KRISTI HIMMELSFÄRDS DAG

Text: Luk 24:49-53

Psaltarpsalm: Ps 47:6-9

Kristi himmelsfärd betyder inte att Jesus försvann från jorden. Det sista Han sade före himmelsfärden var enligt evangelisten Matteus: *Jag är med er alla dagar intill tidens ände*. I texten jag läste hörde vi att lärjungarna var *glada* på väg ned från himmelsfärdsberget. Det hade de inte varit om de inte varit säkra på att Jesus fortfarande var med dem.

Jesus är ju Guds Son, född av Fadern och Gud av Gud långt innan Han blev människa av jungfru Maria. När Han blev människa, avstod Han från en del sina gudomliga egenskaper, framför allt att vara överallt, att veta allt och att ha all makt.

Vid himmelsfärden återtog Jesus dessa sina gudomliga egenskaper. Han är fortfarande sann och verklig människa, men kan samtidigt vara med oss överallt, känna oss alla och ha all makt. Han ändrade sin "existensform", sitt sätt att finnas till.

Lärjungarna hade lärt känna Jesus som en mäktig och märklig herre och som frälsaren undan synden, ondskan och döden. Efter himmelsfärden blev Han dessutom återigen helt igenom gudomlig, med Guds hela härlighet.

Därför var de glada. Och därför är Kristi himmelsfärd en väsentlig del av Guds verk med sin skapelse och sina människor.

Amen

Förbön

Kristi himmelfärds dag

Käre Fader i himmelen, Du har upphöjt Din Son, vår Herre, och satt Honom till konung över Ditt rike.

Låt allt det som Han vunnit med sin död och uppståndelse komma oss till del. Förlåt oss vår synd och skuld. Försona oss med Dig. Ge oss den frid som varar i evighet. Sänd oss Din Helige Ande, och fyll oss med frimodig förväntan på det Du lägger framför oss.

Förbarma Dig över Din lidande mänsklighet. Se till alla dem som saknar det nödvändigaste för livet här på jorden. Ge alla människor i vårt land vad vi behöver för både vårt jordiska bästa och vårt eviga väl.

Kom med Din hjälp till alla som på olika sätt har det svårt, särskilt alla sjuka. Ge dem Din kraft, och omslut dem med Din barmhärtighet.

Var hos alla som bor eller arbetar här på Åleryd eller har släktingar eller vänner här. Låt Din goda vilja ske med var och en.

När vi sedan en gång står vid evighetens portar, ge oss då, för Jesu skull, det eviga livets glädje i Din himmel.

Genom Honom, Din Son Jesus Kristus, vår Herre.

Amen

SÖNDAGEN FÖRE PINGST

Text: Rom 8:35-39

Psaltarpsalm: Ps 33:12-13, 15, 20-22.

Kristen tros fasta övertygelse är att i Gud har en människa en orubbbar styrka och en alldeles pålitlig herre.

Därför kunde Paulus skriva som han skrev till församlingen i Rom att ingenting kan skilja oss från Guds kärlek i Kristus. Så stark är Han och Hans kärlek.

Tron på Kristus är dock inte någon enkel lyckoreligion. Också kristna drabbas av motgångar och svårigheter, sjukdomar och olyckor. Det vet Gud; det framgår tydligt av Guds Ord. Paulus förnekade inte att kristna möter nöd och ångest, förföljelse eller svält, nakenhet, fara eller svärd.

Men evangeliet är att tryggheten hos Gud ändå finns, vare sig vi människor lever i nöd *eller* i lycka. Guds kärlek fungerar oberoende av yttre omständigheter. Guds Helige Ande kan liva och uppmuntra oss också i den bittraste nöd.

Paulus visste det av egen erfarenhet. Det tillhör också trons väsen; man kan inte förstå evangeliets sanning utan att pröva den och få den som sin egen erfarenhet.

Tryggheten beror på Guds väldiga gärningar i och med Människosonen Jesus Kristus. Den blir vår erfarenhet när vi vågar tro och lita på den.

Amen

Förbön

Söndagen före Pingst

Allsmäktige Gud, vår himmelske Fader, Du har lovat att höra vår bön och att ge oss Din Helige Ande till vår hjälp och tröst, tack för Din omsorg om oss och för den kärlek Du har till oss.

Sänd Din Helige Ande och ge oss trons trygghet. Led oss hela livet med Andens hjälp på Dina vägar. Skydda oss för alla faror. Gör Din vilja tydlig för oss.

Förbarma Dig över alla människor som har det svårt. Välsigna dem som arbetar för andra människors bästa och för försoning och fred på jorden. Låt godhet och helighet alltmer prägla vår värld.

Kom med Din hjälp till alla sjuka, ensamma och oroliga i vår närhet. Ta hand om alla som bor eller arbetar här på Åleryd eller har släktingar eller vänner här. Ge oss det vi behöver för vårt dagliga liv. Trösta, styrk och gläd oss med Dina gåvor.

Sänd Din Helige Ande till dem som längtar efter frälsning och frid. Stärk vår tro, uppliva vår kärlek och befäst oss i hoppet.

Låt oss få dö i frid en gång och ta oss sedan genom döden in i det utlovade land, som Du för Jesu skull vill göra oss delaktiga i.

Genom Honom, vår uppståndne Herre.

Amen

PINGSTDAGEN

Text: Apg 2:1-11 och Joh 7:37-39

Psaltarpsalm: Ps 36:6-11

Tre saker om den Helige Ande och det andliga livet:

1. Den Helige Ande kommer till oss utifrån, från himlen och från Gud. När Anden utgöts över lärjungarna var det tydligt: Anden kom med eld och då *till* dem.

I Johannestexten stod att Jesus sade: "Är någon törstig", om någon längtar efter Anden, "kom till mig och drick." Andens liv finns alltså hos Jesus och utgår från Honom.

Vi ska därför inte leta inne i oss själva efter Anden, utan i stället vara öppna *uppåt mot* Gud för Anden.

2. Den Helige Ande kommer gärna med yttre synliga ting. På pingstdagen var det med eld och då. Nu är det med "nådemedlen". Den Helige Ande kommer med bönen, med dopet och dess vatten, med nattvarden och dess bröd och vin och med den synliga gemenskapen av människor som tillsammans ber och firar gudstjänst.

3. Den Helige Ande vill "landa" i vårt inre. När Anden kommit till en människa flyter "strömmar av levande vatten" fram ur hennes/hans inre. Källan finns hos Gud, men den rinner upp i vårt inre, det vi kallar "vårt hjärta".

Därför ska vi vara öppna uppåt och ta emot det som Anden ger med sina medel, så att de får bo i vårt inre och bli "strömmar av levande vatten."

Amen

Förbön Pingstdagen

Gud, vår himmelske Fader, Du sänder Din Helige Ande till oss och är genom Din Ande nära oss, vi tackar Dig för löftena att alltid få den Helige Ande när vi ber och att Han alltid vill hjälpa och försvara oss.

Sänd ständigt på nytt den Helige Ande till oss. Hjälp oss att vara öppna för Honom och ta emot Honom och Hans gåvor i vårt inre. Stärk vår tro och vår tillit till Dig.

Ge oss allt det vi behöver för vårt andliga liv, för vårt jordiska bästa och för vårt eviga väl.

Förbarma Dig över de människor som på olika sätt har det svårt. Se till alla offer för våld och hat. Trösta och stärk alla förtryckta. Ge kraft åt alla sjuka och döende.

Vi ber för oss själva och för alla som bor eller arbetar här på Åleryd eller har släktingar eller vänner här. Ge oss styrka i nöden, tröst i be-
drövelsen, djup i glädjen och uthållighet i tron. Var med oss i det som sker.

Låt Ditt eviga ljus lysa för våra döda. Ge oss alla en evig salighet med Dig.

Du som med Sonen och den Helige Ande är med oss alla dagar och som lever och regerar i evighet.

Amen

ANNANDAG PINGST

Text: Joh 3:16-21

Psaltarpsalm: Ps 36:6, 8-11

Versen som inledde texten kallas "Lilla Bibeln". Den sammanfattar i en enda vers Bibelns viktigaste ärende: Guds frälsningsgärning, räddningen undan skulden, ondskans herravälde och döden.

Tre saker härom:

1. Guds frälsning har sin grund i Hans kärlek till oss. Skälet för Gud att sända sin Son till världen för att rädda oss var inget annat. Vi har inte gjort oss förtjänta. Han var inte tvungen. Bara för sin kärleks skull sände Han sin Son till vår frälsning.

2. Frälsningen beror på Kristus. Människor längtar efter mening med livet, efter glädje, riktig frid och en framtid bortom döden. Guds svar på vår längtan är Jesus och Hans liv, död och uppståndelse. Så löste vår Skapare och Gud vår bundenhet under ondska och död. Hela frälsnings-saken beror på Jesus Kristus.

3. Friden och det eviga livet blir vårt genom att vi håller oss till Jesus. Tro är att ta emot det som Jesus förvärvat och vunnit. Tro är att stå med två tomma händer och ta emot liv och salighet från Jesus.

Frälsningen börjar med Guds kärlek, den beror på Jesus och den blir vår när vi tar emot Honom.

Amen

Förbön

Annandag Pingst

Gud, vår himmelske Fader, Du som sänder Din Helige Ande till oss genom Jesus Kristus och genom Honom är nära oss, hjälp oss i vår nöd.

Väck i oss en levande tro på Din Son Jesus Kristus, vår Frälsare, och hjälp oss att med tillit förvänta oss frälsningen av Dig.

Förbarma Dig över de människor runt om i världen som har det svårt. Se till alla offer för krig och terror. Trösta och stärk de fattiga och förtryckta. Ge kraft åt de sjuka och döende.

Vi ber för oss själva och för alla som bor eller arbetar på Åleryd eller har släktingar eller vänner här. Hjälp oss att se att Du finns vid vår sida i det som är och sker. Ge oss tröst i sorgen, styrka i nöden, djup i glädjen och uthållighet i bönen.

Se i nåd till våra döda. Låt Ditt eviga ljus lysa för dem. Ge oss alla en stilla död och en evig salighet hos Dig.

Lovad vare Du som med Hjälpare, den Helige Ande, är med oss i livets alla skiften.

Genom Jesus Kristus, Din Son, vår Herre.

Amen

HELIGA TREFALDIGHETS DAG

Text: 5 Mos 6:4-9

Psaltarpsalm: Ps 113:1-6

Början på texten är Gamla Testamentets trosbekännelse. Den lyder "Hör Israel! Herren, vår Gud, Herren är **en**."

Omedelbart därefter följer Guds bud på hur vi ska förhålla oss till denne Ende Gud. Där står: "Du skall älska Herren, din Gud."

Det kunde ha stått: "Du ska tro att Han finns." Eller: "Du ska frukta och bäva för Honom." Eller: "Du ska använda Honom."

Men så står det inte. Utan: "Du ska *älska* Herren, din Gud." Det är vad det handlar om.

Det börjar med Guds kärlek till oss. Av kärlek har Han skapat oss, av kärlek sände Han Jesus Kristus för att rädda oss och av kärlek kommer Han oss till mötes genom sin Helige Ande.

Vår kärlek till Gud är därför ett svar på Hans kärlek.

Det är på ett sätt enkelt. Också ett barn kan älska, särskilt den som barnet blir älskat av.

Samtidigt engagerar oss kärleken helt och hållet. Det framgick också av texten: Guds kärlek ska vara med i våra hus och på våra vägar, när vi lägger oss och när vi stiger upp, den ska finnas som ett tecken på vår hand och ett märke på vår panna - och alltså prägla tanke och handling - den ska finnas i våra dörrar - och prägla vår utgång och vår ingång.

Den Treenige möter oss med kärlek. Han är Herren, den Ende Guden. Honom ska vi älska.

Amen

Förbön

Heliga Trefaldighets dag

Herre, himmelske Fader, i Din Sons namn och i Andens nåd och kraft kommer vi till Dig och ber.

Tack för Din stora kärlek till oss, tack för Din omsorg om oss också när livet är svårt, tack för frälsningen i Jesus Kristus och för löftet om en framtid hos Honom.

Föröka vår tro. Uppliva vår kärlek. Gör vårt hopp levande. Ge oss vad vi behöver både för livet här på jorden och för livet i himlen härefter. Gör oss öppna för vad Du ger. Hjälp oss att ta vara på Dina gåvor.

Se i barmhärtighet och kärlek till alla som bor eller arbetar här på Åle-ryd eller har släktingar eller vänner här. Var särskilt hos dem som har ont, är ledsna eller oroliga eller ensamma.

Vi ber Dig för alla som på olika sätt har det svårt, särskilt för alla sjuka och allra mest för dem som står oss nära.

Kom med Din hjälp också till de människor runt om i världen som lider. Ge fred och försoning överallt där människor lever tillsammans, och låt alla människor bli mötta med respekt och värde.

Ge frid åt våra döda. Låt oss alla en gång, när Du ser rätta tiden vara inne, få dö i frid och därefter dela den himmelska härligheten och glädjen hos Dig.

Genom Din Son Jesus Kristus, som med Dig och den Helige Ande lever och regerar i evighet.

Amen

FÖRSTA SÖNDAGEN EFTER TREFALDIGHET

Text: 2 Mos 14:21-22

Psaltarpsalm: Ps 121

När Guds folk flydde från faraon i Egypten och, förföljda av faraons här, kom till Röda Havet, var undergången nära. Framför dem låg havet som ett hinder, bakom dem kom förtryckaren och ofriheten. Läget var hopplöst.

Men Gud öppnade en väg. Vattnet vek undan. Hindret blev en väg till friheten och hemlandet, undergången blev till seger och räddning.

Så handlar Gud.

Så handlade Gud också med Jesus. Jesus led och dog och förlorade, men Gud förvandlade nederlaget till seger. Jesus gjorde vår store fiende döden till väg till livet och förvandlade den stora motgången till evig räddning.

I detta vill Jesus ha oss med. Så här vill Gud handla också med oss.

Vandringen genom Röda Havet är en förebild till dopet. När vi döps får vi del av Jesu livsprogram att gå genom död till liv, genom ondska till helighet, genom nederlag till seger. Vi kommer inte undan svårigheter eller motgångar, men tillsammans med Jesus leder de till liv och seger. Och ofta handlar Jesus med oss som med Gudsfolket vid Röda Havet: också i de mest hopplösa lägen öppnar Han en oväntad och för oss omöjlig väg att gå, rakt igenom, till räddningen och ytterst till det utlovade landet på andra sidan döden.

Den vägen, det handlingsmönstret, blev vi delaktiga av när vi döptes. Det förblir vårt när vi litar och tror på Jesus.

Amen

Förbön

Första söndagen efter Trefaldighet

Herre Jesus Kristus, Du är dödens besegrare och vår räddare undan ondskan. Tack för Din uppståndelse från de döda, för frälsningen, för segern och för livet Du ger.

Möt oss med Din nåd och kraft. Förlåt vår synd. Bryt sönder ondskan som möter oss. Ge oss Din kraft. Skänk oss det liv som är starkare än döden.

Förbarma Dig över alla människor, särskilt dem som har det svårt. Var vårt beskydd. Stärk vår tro. Ge oss en framtid tillsammans med Dig.

Kom till alla trötta, svaga och sjuka med Din tröst och hjälp. Var hos dem som gråter. Gör Din närvaro tydlig för de ensamma. Håll den människa som snart ska dö i Din hand.

Se särskilt till alla som bor eller arbetar här på Åleryd eller har släktingar eller vänner här. Låt Din goda vilja ske med var och en.

Tack, Herre, för att Du hör vår bön.

Du som med Fadern och Anden lever och verkar i evighet.

Amen

ANDRA SÖNDAGEN EFTER TREFALDIGHET

Text: Luk 14:16-24

Psaltarpsalm: Ps 33:12-13, 15, 20-22

Fattiga och krymplingar och blinda och lytta har uppenbarligen närmare till Guds rike än andra.

Det finns en djup tanke bakom det. Det förefaller som om Gud har större nytta och glädje av dem som har det svårt. "Kristi kraft fullkomnas i vår svaghet", som det står.

"Saligprisningarna" i Jesu bergspredikan är på motsvarande sätt inga trösteord utan beskrivningar hur de saliga normalt har det: de är fattiga, de sörjer, de är ödmjuka, de hungrar och törstar efter rättfärdighet.

Djupast sett beror det på att så var det för Jesus.

Samtidigt är fattigdom, handikapp, sjukdomar eller annat lidande inget gott i sig eller något som Gud har tänkt för sin skapelse.

Det betyder att Gud handlar på olika sätt. Ibland befriar Han oss från det onda genom att bota, ge gåvor och hjälpa. Ibland använder Han det onda så att det ändå blir till välsignelse och leder till liv och salighet.

Därför må vi be och i bönen överlämna oss åt Gud – och så förvänta oss att Gud svarar på det sätt Han finner vara bäst.

Och inte glömma det som är så lätt att glömma: att Gud håller människor som lider högt och att fattiga, krymplingar, blinda och lytta har nära till Guds rike.

Amen

Förbön

Andra söndagen efter Trefaldighet

Herre, himmelske Fader, Du som har kallat oss och inte upphör att med oändlig kärlek kalla oss igen, i Din Sons, vår Frälsares namn kommer vi till Dig och ber.

Stärk vår tro på Dig. Hjälp oss att upptäcka alltmer av Din oändligt stora nåd. Ge oss ett fast hopp till Dina löften och en brinnande kärlek till Dig och till våra medmänniskor.

Kom till alla runt om i världen som lider. Välsigna allt arbete för försoning och fred.

Se till alla människor i vårt land, särskilt till dem som lätt blir bortglömda eller föraktade.

Förbarma Dig över de människor i vår närhet som har det svårt, de ensamma, oroliga och sjuka. Var hos alla som bor eller arbetar här på Åleryd eller har släktingar eller vänner här.

Ge våra döda det eviga livet. Låt oss alla få dö i frid en gång och uppstå i Din härlighet och där få möta Dig och alla Dina trogna i det himmelska gästabudets saliga glädje.

Genom Jesus Kristus, vår Herre.

Amen

TREDJE SÖNDAGEN EFTER TREFALDIGHET

Text: Luk 15:11-32

Psaltarpsalm: Ps 103:2-7, 10-13

Jesus berättade liknelsen om den gode Fadern och Hans båda söner för att lära oss något viktigt bland annat om syndabekännelsens våndor, nödvändighet och glädje. Det kan särskilt den yngre sonen undervisa oss om.

Det dröjde länge innan han kom till besinning och verkligen tog till sig hur han slösat bort sitt arv och sina gåvor och hur förnedrad han blivit. Sådana är vi människor, att vi har en inneboende tröghet att erkänna vår synd och bekänna hur eländigt vårt andliga tillstånd är. Vi vill så gärna intala oss att allt står väl till. Den trögheten är syndabekännelsens stora vånda.

När den yngre sonen väl kom till besinning, fann han en utväg: att återvända till sitt ursprung. När han kom hem, möttes han, oväntat, av Faderns kärlek och nåd, med alla dess gåvor. Den finaste dräkten av alla kläder är rättfärdighetens klädnad. Ringen är tecknet på den Helige Ande, skorna är kraften till ett gott leverne. Festen är en bild för himlen och livet hos Gud själv.

Syndabekännelsen behövdes för att sonen skulle få Faderns kärleks och nåds stora gåvor. Så är det. Inte därför att det gläder Gud att vi är syndare, utan därför att sanningen om oss öppnar för sanningen om Gud. Därför är syndabekännelsen nödvändig.

Och den leder till Guds överflöd av gåvor och ytterst till den himmelska festen. Det är syndabekännelsens stora glädje.

Amen

Förbön

Tredje söndagen efter Trefaldighet

Herre, vår Gud, vi tackar Dig för Din kärlek och omsorg om oss, vi som är Dina barn. Tack för den obegripligt stora barmhärtighet som Du bevisar oss. Tack särskilt för att Du så älskat oss att Du gett oss Din Son Jesus Kristus, för att vi genom Honom ska få förlåtelse, liv och salighet.

Gör oss alltmer vissa om Din närvaro hos oss. Stärk vår tro och tillit till Dig. Föröka vårt hopp om en framtid med Dig både här i jordelivet och i himlen en gång. Hjälp oss att älska både Dig och våra medmänniskor.

Kom till alla som bor eller arbetar här på Åleryd eller har släktingar eller vänner här. Ge oss alla vad vi behöver för vårt jordiska bästa, liksom för vårt eviga väl. Välsigna all vår tid.

Förbarma Dig över de människor som runt om i världen lider och har det svårt, särskilt dem som svälter, saknar familj eller hem eller drabbats av krig och våld.

Se till våra döda och ge dem del i det eviga livet. Låt oss alla få dö i frid en gång, och låt oss sedan, med alla Dina barn, få vara med om den stora glädjen och festen i Din himmel.

Genom Din Son Jesus Kristus, vår Herre.

Amen

FJÄRDE SÖNDAGEN EFTER TREFALDIGHET

Text: Joh 8:1-11

Psaltarpsalm: Ps 130

Det var inte för att vara elaka mot äktenskapsbryterskan som fariséerna frågade Jesus om Han menade att Guds lag skulle gälla för henne, utan de gjorde det för att sätta Jesus på prov. I Guds lag står nämligen att äktenskapsbrott ska straffas med döden. Om Jesus inte höll med om det, skulle Han vara olydig mot Guds lag, vilket vore illa för den som sade sig vara Guds Son. Om Han höll med, skulle Han döma kvinnan till döden, vilket vore obarmhärtigt mot just de syndare och utsatta som Jesus så ofta, tydligt och gärna var barmhärtig mot.

Jesus skrev i sanden. Det betyder: Gud vill något annat.

Detta Andra är Jesu ärende till världen. Han upphäver inte Guds lag. Den gäller, men den gäller inte så som fariséer tänker.

Först sätter Jesus fingret på den ömma punkten i deras tanke: lagen håller inte för att ge rättfärdighet eller evigt liv, ty *alla* bryter mot den. Äktenskapsbryterskan visste det redan. Jesus fick också de andra att inse det. Jesus visade dem alltså lagens ofullkomlighet: ingen kan bli salig eller vinna evigt liv med hjälp av den.

I stället ger Jesus själv saligheten och livet. "Jag dömer dig inte", sade Han. Det betyder inte att Han hade overseende med hennes synd, utan att Han tog skulden för hennes synd på sig. Han lät hennes synd drabba Honom. Därför att Han tog den på sig och dog för den, kunde Han säga: "Du står inte längre under någon dom".

Det är Förlåtelsens liv. Det var och är Jesu ärende på jorden. Det är vårt hopp. Äktenskapsbryterskan fann förlåtelsen, frälsningen och friden hos Jesus. Det är där, hos den korsfäste och uppståndne Jesus, som saligheten, rättfärdigheten och evighetslivet finns.

Amen

Förbön

Fjärde söndagen efter Trefaldighet

Allsmäktige evige Gud, vi tackar Dig för allt det goda Du ger oss. Tack för frälsningen i Jesus Kristus och för att Du genom Honom ger oss syndernas förlåtelse, salighet och evigt liv.

Hjälp oss att se sanningen om oss själva och att i förtröstan på Jesus Kristus be om förlåtelse och upprättelse. Ta emot oss så som Kristus, när Han var synlig på jorden, tog emot syndare.

Hjälp oss att själva möta andra människor med kärlek och att förlåta dem som gör oss illa. Ge oss vänskapens gåva.

Vi anbefaller i Dina händer alla som bor eller arbetar här på Åleryd eller har släktingar eller vänner här. Ge oss alla vad vi behöver för vårt jordiska bästa och för vårt eviga väl.

Förbarma Dig över de människor som på olika sätt har det svårt, särskilt alla oroliga, ensamma och sjuka, allra mest dem som står oss nära.

Följ oss hela livet med Din nåd. När Du ser vår stund vara inne, ge oss då en stilla död och därefter en evig salighet med Dig.

Genom Din Son Jesus Kristus, vår Herre.

Amen

FEMTE SÖNDAGEN EFTER TREFALDIGHET

Text: Luk 5:1-11

Psaltarpsalm: Ps 25:1-5, 8-10

Petrus visste vad alla fiskare på Genesarets sjö vet, nämligen att om man inte fått någon fisk på natten är det ingen idé att försöka mitt på dagen, och att, om man ändå försöker, ska man lägga ut näten på grunt vatten och inte på djupt.

Ändå gjorde Petrus som Jesus sade. *Han vågade lita på Jesus.* Den lyd-naden ledde till välsignelse både för honom själv och för andra. Det omöjliga hände: han fick fisk över alla gränser.

Vi tvekar ju ibland och har svårt att ta Guds löften på allvar. Vi vågar ibland inte tro att Han är med oss alla dagar eller att Han har hand om oss eller att Han verkligen kan gripa in. Särskilt svårt är det om livet inte blir som vi har tänkt eller våra tankar inte verkar stämma med Guds. Då kan vi dra oss för att lita på Gud.

Jesus dömer inte den tvekan. Men Han säger: Var inte rädda, utan tro! Kasta ut näten på det djupa!

Petrus räknade inte med att det skulle ske som sedan skedde. Jesu handlande blev för honom en överraskning.

När vi gör som Petrus och vågar lita på Jesus, leder det till välsignelse. Riktigt på vilket sätt Gud kommer att handla vet vi inte, för Gud är överraskningarnas Gud.

Var inte rädda – sade Jesus.

Amen

Förbön

Femte söndagen efter Trefaldighet

Herre, vår Gud, tack för att Du ständigt på nytt kommer till oss och vill ha med oss att göra.

Sänd Din Helige Ande och stärk vår tro och tillit till Dig. Hjälp oss att lita på Dina löften och på Din makt och härlighet. Gör oss frimodiga att följa Dig i tro och så bli till välsignelse också för andra.

Välsigna hela Din skapelse. Låt marken bära god frukt. Lär oss att bruka och bevara naturen med vishet och omsorg.

Förbarma Dig över hela Din lidande mänsklighet, särskilt alla offer för krig, förtryck och orättvisor.

Se till alla människor som har det svårt, särskilt de ensamma, oroliga och sjuka, allra mest dem som står oss nära. Låt Din goda vilja ske med var och en.

Vi anbefaller till Din godhet alla som bor eller arbetar här på Åleryd eller har släkt eller vänner här. Följ oss livets alla dagar med Din nåd och omsorg.

Ge frid åt våra döda. Låt oss alla en gång få dö i frid och uppstå till Din himmelska härlighet.

Genom Din Son Jesus Kristus, vår Herre.

Amen

SJÄTTE SÖNDAGEN EFTER TREFALDIGHET

Text: Luk 9:57-62

Psaltarpsalm: Ps 25:4-10

Jesus spetsar uppenbarligen till det när Han säger som Han gör. Han hade ju ett hem; och visst vill Han att vi ska vara noga med att ta hand om våra döda, precis som Han håller omsorgen om familjen högt.

Men Han säger ändå som Han gör. Det måste vara för att Han vill stryka under extra tydligt att för en kristen lärjunge är närheten till Jesus det viktigaste av allt, så viktig att allt annat viktigt får stå tillbaka.

Att vara nära Jesus är det viktigaste för en kristen, det mest typiska.

När man är det, är man nära Den som Gud sände för att berätta för oss om Gud och Guds vilja och Guds kärlek. Än mer: man är nära Den som Gud sände för att dö i vårt ställe och för att försona oss med vår Skapare Gud. Man är nära Honom som är själva Livet, det riktiga, goda Livet.

När man mognar som kristen – och det gör man så länge man lever – handlar det om att det Livet, det goda Jesuslivet, ska bli tydligare och alltmer prägla våra tankar, ord och gärningar. Det måste inte ske i stora saker, utan gärna i det lilla. Så att det alltså *blir* så som det egentligen *är*: att vi lever nära Jesus.

Den närheten kan man både leva och dö på.

Amen

Förbön

Sjätte söndagen efter Trefaldighet

Herre, himmelske Fader, Du som genom Din Son har fört liv och oförgänglighet in i världen, i Hans namn kommer vi till Dig och ber.

Hjälp oss att våga lita på Dig och Dina löften. Sänd Din Ande att stärka vår tro. Låt oss få se Dig allt tydligare och klarare.

Se med kärlek till alla människor i vår närhet, särskilt till dem som lätt blir bortglömda eller föraktade.

Förbarma Dig över de sjuka, särskilt dem som står oss nära.

Kom med Din nåd, Din omsorg och Din kärlek till alla som bor här på Åleryd eller arbetar här eller har släktingar eller vänner här.

Förbarma Dig över hela Din skapade värld. Skänk en rättvis fred åt alla folk och länder. Välsigna dem som arbetar med att hjälpa människor i nöd.

Förbarma Dig över alla offer för våld och ofred, över alla som blir orättvist behandlade och över dem saknar hem, familj eller arbete.

Ge frid åt våra döda, och låt oss alla en gång få dela den himmelska glädjen med Dig och alla Dina trogna.

Genom Din Son Jesus Kristus, vår Herre.

Amen

KRISTI FÖRKLARINGS DAG

Text: Matt 17:1-8

Psaltarpsalm: Ps 97:1, 2, 6, 9, 12

När Petrus, Jakob och Johannes gick ned från förklaringsberget, hade de med sig en insikt och erfarenhet som de skulle leva på resten av sina liv. De hade fått se att den Jesus de delade livet med är härlighetens Herre, Guds egen Son, världens Frälsare, den "Utvalde", "Livets ljus" och den store Segraren över allt mörkt, ont och svårt. Med och i Honom hade de en Herre att leva och dö med.

Sådan var Han, deras herre, som de kände så väl och delade livet med.

Guds evangelium är att så är det alla dagar till tidens slut. Vi ser inte Guds härlighet påtagligt och klart annat än i korta benådade ögonblick. Det normala är att Han finns enkelt och vardagligt mitt ibland oss, hur vi än har det. Evangeliet är att i det enkla och vardagliga, egentligen i allt som är och händer, *är* Han, härlighetens Herre, Guds Son, världens Frälsare och den store Segraren över allt mörkt, ont och svårt.

Med och i Honom har också vi en Herre att leva och dö med.

Amen

Förbön

Kristi förklarings dag

Herre, himmelske Fader, tack för att Du sände Din Son Jesus Kristus till vår och världens frälsning, tack för att Han alltid är mitt ibland oss, alltså också när livet är tungt och svårt.

Fyll oss med vissheten om Hans närvaro och om Hans seger över ondska, mörker och död. Ge oss det hopp och den frimodighet som Ditt evangelium ger. Låt oss få se alltmer av Din härlighet.

Vi anbefaller oss alla i Dina händer. Vi ber för oss själva, våra familjer, grannar och vänner och för alla som bor eller arbetar här på Åleryd.

Förbarma Dig särskilt över dem som på olika sätt har det svårt. Kom med Din hjälp till alla som har ont, är oroliga eller ensamma.

Ge oss en gång nåden att få dö i frid och sedan, för Jesu skull, uppstå i Din himmelska härlighet och där få skåda Dig ansikte mot ansikte och med Dig dela det eviga livets glädje.

Genom Honom, Din Son, Jesus Kristus, vår Herre.

Amen

ÅTTONDE SÖNDAGEN EFTER TREFALDIGHET

Text: Matt 7:13-14

Psaltarpsalm: Ps 25:4-10

Livet tillsammans med Jesus är inte bara lycka. Det är mer komplicerat än så.

Det är sant att Jesus är den gode herde, som låter oss vila på gröna ängar, eller den herre som är med oss alla dagar till tidens slut, eller den allhärskare som är mäktig att göra långt mer än vi ens kan tänka.

Men samtidigt är det sant att livet tillsammans med Jesus är besvärligt och "trångt". Man slipper inte undan bekymmer, svårigheter eller oro, inte ens kampen att vara Hans.

Då är det viktigt att veta att Jesus själv har beskrivit livet tillsammans med Honom på det sättet, som en trång port och en smal väg. Det är inget konstigt eller fel, utan något vi kan räkna med. Jesus har förutsagt det.

Jesu eget liv på jorden var "trångt" och "smalt". Han har alltså egen erfarenhet. Och det är som sig bör när det går lärjungen som det gick hans eller hennes Herre.

När livet är lätt att leva ska vi därför erinra oss sanningen om den trånga porten och den smala vägen.

När livet är kämpigt och tungt och vi känner igen bilden med porten och vägen ska vi inte glömma sanningen om Gud som mäktig och härlig eller alla löftesorden om Jesu närvaro och segern och framtiden tillsammans med Honom.

Hela vägen går Han med dig, som det heter i psalmen (psalmboken nr 252).

Amen

Förbön

Åttonde söndagen efter Trefaldighet

Allsmäktige himmelske Fader, vi tackar Dig för den kärlek, nåd och trofasthet Du bevisar oss genom Din Son Jesus Kristus, vår Frälsare. Tack för att Han blev som en av oss och gick den svåra vägen. Tack för frälsningen, hoppet och framtiden hos Honom.

Fyll oss med vissheten om Hans närvaro hos oss och om Hans makt och seger. Ge oss trons frimodighet. Hjälp oss att ta emot Hans gåvor. Fullkomna Din kraft i vår svaghet.

Vi ber för oss själva, varandra, dem som står oss nära och för alla som bor eller arbetar här på Åleryd eller har släktingar eller vänner här.

Låt oss alla en gång få dö i frid. Led oss genom dödsskuggans dal in i de levandes land, och låt oss där få dela det eviga livets glädje med Dig och alla Dina trogna.

Genom Din Son Jesus Kristus, vår Herre.

Amen

NIONDE SÖNDAGEN EFTER TREFALDIGHET

Text: Matt 25:14-30

Psaltarpsalm: Ps 16:1-2, 5-6, 11

Jesu liknelse handlar om Gud och oss.

Gud ger oss gåvor. Det är det första.

Guds gåvor är sådana att de gärna blir större och rikare. De förökas, när vi använder dem: fem talenter blir tio, två blir fyra och så vidare. Det är det andra.

Ger oss efter vår förmåga. Det är det tredje.

Och slutsatsen är att vi får gåvor av Gud för att förvalta dem väl, till vår egen och andras välsignelse. När vi gör det förökar Han gåvan. När vi skyfflar ut det som är Hans, skyfflar Han in ännu mer. Och Hans skyffel är större än vår...

Om man är frisk och stark, frestas man att glömma att krafter och hälsa och annat gott är just gåvor och inget eget som vi alltid kan räkna med, att de är gåvor som vi ska förvalta Gud till ära och våra medmänniskor till tjänst.

Om man är svag eller sjuk, frestas man att inte se de gåvor Gud ger – och därför misströsta eller slarva med sitt förvaltarskap.

Gud ger alltid gåvor att förvalta. Också om det är *bara* själva livet vi får, för att ta det allra enklaste, om man inte alltså kan mer än bara leva, så är också det en gåva att förvalta.

Vi ska inte förakta någon gåva eller vara missunnsamma över andras gåvor. Ty alla gåvor är Guds gåvor, och de kan, alla, förökas och ge välsignelse långt mer än vi kan tänka eller be.

Ger vi våra liv åt Gud – om det är så bara själva livet – ger Han oss i slutändan det eviga livet, det översinnligt rika livet i himlen.

Amen

Förbön

Nionde söndagen efter Trefaldighet

Herre, himmelske Fader, tack för alla Dina goda gåvor, för livet, för familj och vänner och andra i vår närhet, tack för krafter och begåvningar, för hjälp och beskydd, för livets erfarenheter och alla goda minnen, tack för frälsningen i Kristus och hoppet och löftena om det eviga livet.

Hjälp oss att förvalta Dina gåvor väl, var och en med den förmåga Du ger. Bevara oss för bitterhet. Befria oss från klagan. Hjälp oss att se mindre på det vi saknar och mer på det vi har. Fyll oss med tacksamhet för det vi får. Ge oss frimodighet att använda det.

Kom till dem som inte känner Dig och bevisa dem Din närhet. Omslut alla människor med barmhärtighet, och möt varje människa i vår närhet med Din nåd. Vi ber Dig särskilt för alla som bor eller arbetar på Åleryd eller har släktingar eller vänner här.

Ge oss till sist genom Jesus Kristus den största gåvan av alla, det eviga livet i Din himmel. Låt oss få sluta vårt jordeliv i frid, för att därefter uppstå inför Dig och tillsammans med alla Dina trogna.

Genom Din Son, Jesus Kristus, vår Herre.

Amen

TIONDE SÖNDAGEN EFTER TREFALDIGHET

Text: 5 Mos 30:11-16

Psaltarpsalm: Ps 23

”Ordet är dig mycket nära”, sa Moses.

Det är typiskt för Gud: Han som är majestätisk, helig och på ett sätt ogripbar för oss människor är samtidigt oss mycket nära – med sina gåvor och sitt handlande.

Mest konkret och påtagligt är det i Jesus. Han är Gud, Guds son, som blev människa, en som vi, en människas son. Orden hos Mose är en profetia om Honom. I Johannesevangeliet kallas Han för Ordet.

Vi människor behöver därför inte leta efter Gud, varken uppe i himmelen eller långt bortom rymder vida. Vi behöver inte göra någon resa, inte bedriva studier, inte bli fromma, för att friden, rättfärdigheten, förlåtelsen och det eviga livet ska bli vårt. Allt sådant har i stället kommit till oss i och med Jesus och är oss därför mycket nära.

Det är sagt som tröst i bedrövelsens tider och som ett evangelium till den som söker och letar efter Gud, den som inte kan eller orkar göra så mycket eller den som bävar för Hans outgrundlighet. Det är också sagt som ett allvarsord till den som tror sig vara ointressant för Gud eller att kunna gömma sig för Honom eller att Han inte har en plan för just hans eller hennes liv.

Han, som ger oss goda gåvor, förlåtelse, liv och salighet, och som handlar med oss, är oss mycket nära.

Amen

Förbön

Tionde söndagen efter Trefaldighet

Herre, himmelske Fader, Du bor i helighet i höjden och är samtidigt varje människa mycket nära, vi tackar Dig för Din kärlek och omsorg om varenda en av oss. Du sände Din Son att dela vårt liv och vara som en av oss, vi tackar Dig för den förlåtelse och salighet och det eviga liv som Han gjort möjliga för oss.

Gör oss öppna att ta emot Dina gåvor, och hjälp oss att bevara och använda dem. Låt förlåtelsen, saligheten och det eviga livet ge oss välsignelse och glädje.

Förbarma Dig över Din lidande mänsklighet. Välsigna allt arbete för fred och rättvisa. Hjälp alla offer för krig, svält och olyckor.

Se till alla människor i vår närhet, våra familjer, vänner och grannar. Kom med Din hjälp till dem som på olika sätt har det svårt, särskilt alla sjuka.

Ge alla som bor eller arbetar här på Åleryd eller har släktingar eller vänner här vad vi behöver både för vårt jordiska bästa och för vårt eviga väl.

Ge frid åt våra döda. Låt också oss få dö i frid en gång och uppvakna i Din härlighet, för att därefter dela det eviga livets glädje med Dig.

Det ber vi Dig, himmelske Fader, genom Jesus Kristus, Din Son, vår frälsare.

Amen

ELFTE SÖNDAGEN EFTER TREFALDIGHET

Text: Luk 18:9-14

Psaltarpsalm: Ps 121 eller Ps 25:1-6

Av denna liknelse lär vi att den människa har det rätt ställt med Gud, är "rättfärdig", som sätter hela sin tillit till Guds nåd och barmhärtighet; inte den människa som, för att ha det rätt ställt med Gud, litar på sina egna insatser, hur goda och förtjänstfulla de än är. Fariséen hade gjort mycket gott, och Jesus tar inte avstånd från något av det, men att ha det rätt ställt med Gud är något annat. Den saken beror på Guds barmhärtiga kärlek. Publiken gjorde därför rätt när han vände sig till Gud och satte sitt hopp till Guds barmhärtighet och nåd.

Salighet, förlåtelse och evigt liv blir vårt därför att Gud så älskade världen att Han gav den sin ende Son. Var och en som tror på det, ja, på Honom, går inte förlorad utan har evigt liv.

Synd gör det därför inte omöjligt för en människa att bli rättfärdig, inte heller att man, som publiken, finner bara brist och ofullkomlighet hos sig själv. Rättfärdigheten och frälsningen, friden och det eviga livet beror på vad Gud i sin kärlek har gjort och gör för oss i Jesus Kristus. Det enda nödvändiga för oss är att sätta tro och tillit till Honom, att stå med två tomma händer inför Herren Jesus och ta emot.

Amen

Förbön

Elfte söndagen efter Trefaldighet

Herre, himmelske Fader, vi ber Dig om barmhärtighet och trofasthet också när allt annat går oss emot. Vi tackar Dig att Du sände Din Son till världen för att rädda oss och ge oss Din frid.

Hjälp oss att lita på Dig och i sann förtröstan sätta vår tillit till Din trofasta kärlek. Hjälp oss att tro att vi för Jesu skull får vara Dina rättfärdiga barn, frälsta från mörkret och arvingar till Din himmelska härlighet. Hjälp oss att lämna oss i Dina starka händer.

Vi ber för oss själva och för alla som bor eller arbetar här på Åleryd eller har släktingar eller vänner här. Ge oss också allt det vi behöver för vårt dagliga liv av medmänsklighet, gemenskap, omsorg, livsmod och dagligt bröd.

Se till de människor runt om i världen som har det svårt, särskilt dem som lider under krig och svält, hemlöshet och ofred. Välsigna dem som arbetar för andra människors bästa. Lär dem som kan hjälpa att göra det.

När Du en gång ser vår tid vara inne, låt oss då få lämna detta livet i frid och sedan av nåd komma till himlen och där leva i Din rättfärdighet.

Genom Din Son Jesus Kristus, vår Herre

Amen

TOLFTE SÖNDAGEN EFTER TREFALDIGHET

Text: 1 Mos 1:26-28a, 31; Rom 8:20-21

Psaltarpsalm: Ps 121

När Gud såg på sin skapelse fann Han att den var mycket god. Det gällde inte minst oss människor, som är skapade att vara lika Gud: heliga och härliga, odödliga och genomgoda.

Det är den första sanningen. Den gäller fortfarande.

Skapelsen har - *mot* Guds vilja - lagts under tomhetens välde, stod det i Romarbrevet. Den har blivit dödlig, "förgiftad" inifrån, så att den är bunden i ondska, död och förgänglighet. Det är alltså emot skapelsens egentliga väsen.

Därför *längtar* vi - och världen.

Det är den andra sanningen.

Den tredje är att Jesus kom till världen för att befria den från banden, från ondskan och döden och förgängligheten, så att hela skapelsen, och vi med den, kan få bli sådana som vi från början är tänkta och skapade att vara.

Därför inte bara längtar vi utan har också ett *realistiskt hopp* för vår framtid.

Det hoppet sträcker sig framåt till andra sidan döden, men är samtidigt något som vi kan få smaka på i förväg, här och nu i livet tillsammans med Jesus. Den Helige Ande ger oss det som en pant som det som ska komma. Det kan Han göra med vem Han vill, men inte minst med den som ber.

Amen

Förbön

Tolfte söndagen efter Trefaldighet

Herre, allsmäktige Gud, Du som vill befria oss från allt det som hindrar och binder oss, vi tackar Dig för den frälsning och befrielse Du berett oss genom Jesus Kristus.

Gör oss öppna för det Han har gjort och fortfarande gör. Låt oss ständigt på nytt få del i den befrielse från synd och skuld, ondska och död, som Han har förvärvat och vunnit åt oss.

Låt Hans frälsning bli känd och mottagen av människor runt om i hela världen.

Förbarma Dig över de människor som på olika sätt har det svårt. Ge fred åt dem som lider under krig och terror. Ge frihet åt de förtryckta och orättvist behandlade. Ge mat åt dem som svälter.

Se till alla som bor i vårt land. Kom med Din hjälp till alla sjuka, särskilt dem som står oss nära.

Vi anbefaller i Dina händer alla som bor eller arbetar här på Åleryd eller har släktingar eller vänner här.

Ge våra döda Din frid. När vår stund kommer, lös oss då från allt som hindrar och binder oss. Låt oss få leva i Din himmel och dess befriade glädje för evigt.

Genom Din Son, Jesus Kristus, vår Herre.

Amen

TRETTONDE SÖNDAGEN EFTER TREFALDIGHET

Text: Luk 10:30-37

Psaltarpsalm: Ps 23

Den barmhärtige samariern är Jesus. Den slagne i diket är vi. Rövarna är våra fiender, främst de andliga, såsom vår egen synd och skuld, men också våra lidanden och ondskan vi möter. Prästen och leviten är andra religioner och frälsningsläror. De har ingen hjälp att ge. Oljan och vinet är Jesu läkemedel, det vill säga Guds Ord, bönen och sakramenten. Vårdshuset är himlen, med Kyrkan som förstuga redan här på jorden.

Det viktigaste i Jesu liknelse är den barmhärtige samariern, alltså Jesus själv, och Hans stora kärlek. Den fyller Honom med medlidande när Han ser oss där vi ligger. Hans barmhärtiga kärlek är inte bara en känsla utan en kärlek som fungerar i konkret handling. Han förbinder våra sår och botar oss, framför allt andligen, men också på andra sätt. Han betalar för oss, med sitt dyra blod, så att vi kan bli frälsta och saliga och uppriktade och få vara med i den heliga glädjen i vårdshuset Himlen.

Amen

Förbön

Trettonde söndagen efter Trefaldighet

Allsmäktige, himmelske Fader, Du som är verklig kärlek och barmhärtighet och som har uppenbarat den för oss genom Din Son Jesus Kristus, i Hans namn kommer vi till Dig och ber:

Fyll oss med vissheten om Din kärlek och om Din Sons närvaro mitt ibland oss. Hjälp oss att våga lita på att Du inte överger eller lämnar oss när vi blir slagna, utan tvärtom ännu hellre kommer till oss just då.

Ge alla förtvivlade nytt hopp. Trösta de ledsna. Ge frid åt de oroliga. Lindra smärtan hos dem som lider. Låt de ensamma finna omtanke och vänskap. Låt varje människa erfara en glimt av framtiden och himlen, och låt det ge hopp och mening också när allt verkar hopplöst och meningslöst.

Se i nåd till alla som bor eller arbetar här på Åleryd eller har släktingar eller vänner här.

Förbarma Dig över de människor runt om i världen som lider och har det svårt, särskilt de sjuka och dem som drabbats av krig, olyckor och svält. Välsigna dem som hjälper andra.

Låt Din kyrka vara ett redskap för Dig i Din kärleksgärning på jorden. Låt barmhärtighet och medmänsklighet prägla alla kristna.

Bär oss hela livet igenom och för oss till sist hem till glädjen och det eviga livet i Din himmel.

Genom Din Son, Jesus Kristus, vår Herre.

Amen

FJORTONDE SÖNDAGEN EFTER TREFALDIGHET

Text: Ef 2:17-22

Psaltarpsalm: Ps 36:6-11

Himlen är som ett hem, Guds hem. Vi kan få räkna det himmelska hemmet som vårt hem och kalla den allsmäktige Guden **vår far**, dels för att Gud är vår Skapare, dels för att Jesus med sin försoningsdöd och sin seger över ondskan återupprättat det barnskap som vi har förlorat.

Det är den ena tanken i texten. Genom att hålla oss till Guds son Jesus får vi vara barn hos Gud och kan se fram mot att få komma hem till det himmelska hemmet en gång.

Den andra tanken är att kristenheten, den kristna kyrkan, också är ett hem, en andlig boning, som en slags förebild eller "förstuga", "farstu", till hemmet i himlen. I gemenskapen mellan alla Guds barn finns den himmelska familjens gemenskap redan här på jorden. Vi är så att säga redan hemma. Det är den andra tanken.

Man kan uttrycka det så: genom att vara med i kristenheten och leva som Guds barn här på jorden, genom att i tro ta emot Guds nåd i bönen, Guds Ord och vår gemensamma gudstjänst, är vi med i den himmelska familjegemenskapen redan nu.

Vi blir och är Guds barn här på jorden och sedan i himlen.

Amen

Förbön

Fjortonde söndagen efter Trefaldighet

Herre Gud, vår käre himmelske Fader, Du som skapat alla människor och som i Kristus Jesus vill rädda och återföra alla till Dig, vi tackar Dig för alla Dina välgärningar mot oss och särskilt för den framtid och det hopp Du ger oss genom Jesus.

Låt oss, var och en på sitt vis och efter den förmåga Du ger, växa i tro och mogna som Dina barn. Hjälp oss att lita på att Du står över allt, verkar genom allt och finns i allt.

Låt kärlek och barmhärtighet, ärlighet och omsorg prägla våra liv. Velsigna våra släktingar och vänner och vår gemenskap med dem.

Låt fred och försoning prägla också vårt land och världen i stort. Förbarma Dig över alla offer för orättvisor, krig och förtryck. Se till dem som saknar mat, hem eller arbete.

Låt Din kyrka vara en plats för försoning och fred på jorden.

Vi anbefaller alla som bor eller arbetar här på Åleryd eller har släktingar eller vänner här i Dina händer.

Gör oss till ett med Dig och med varandra, och bär oss genom jordelivet, till dess Du kallar oss hem till Dig och vi av nåd får gå in i den himmelska glädjens saliga boningar.

Genom Din Son Jesus Kristus, vår Herre.

Amen

FEMTONDE SÖNDAGEN EFTER TREFALDIGHET

Text: Luk 10:38-42

Psaltarpsalm: Ps 145:1, 8, 15-18

När Guds Son Jesus kommer, när Han finns med i våra liv och vår vardag, då vill vi gärna att Han ska trivas och ha det bra.

Därför styrde och ställde Marta när Jesus kom. Och Jesus lät henne hållas. Hon tillhörde ju Hans vänner.

Men Marta märkte efter ett tag att hennes bekymmer inte var så viktiga för Jesus. Han verkade i stället tycka att Martas syster Maria, som bara satt sig vid Hans fötter för att lyssna, gjorde bättre.

Då gjorde Marta som man ska; hon talade med Jesus. Vi ska inte tveka att tala med Jesus om det vi är med om eller om vad vi tycker.

När Jesus svarade Marta handlade det inte om vem som skulle göra vad hemma hos henne och Maria i Betania, utan om hur det är för oss människor när Gud finns med i våra liv.

För då är det enda nödvändiga att "lyssna" till och vara öppen för Jesus. Kristen tro handlar i grunden inte om att göra det fint i livet, utan om att ha blicken fäst på Jesus och låta Honom vara "livet i mitt liv".

Det var kanske ett oväntat svar för Marta. Men kristen tro är ofta en smula oväntad.

Samtidigt är Jesu svar en stor tröst, inte minst för den som är trött eller svag. Marias del, att bara vara i Jesu närhet och ta emot av Honom, kan också den människan leva i. Och det är den som är den goda delen. Vi kan lugnt låta det andra vara.

På ett sätt är det extra salighet att inte *kunna* göra mer än det Maria gjorde. Då har man bara det enda nödvändiga kvar.

Amen

Förbön

Femtonde söndagen efter Trefaldighet

Allsmäktige, himmelske Fader, Du har lovat att vara med oss alla dagar och att dela våra liv, tack för att Du blev människa, tack för frälsningen och hoppet, tack för Din kärlek.

Gör Din närvaro levande för oss. Hjälp oss att vara stilla inför Dig, öppna i tillbedjan och mottagliga för Dig och Dina gåvor.

Ge oss det vi behöver för vårt dagliga liv. Se till dem som lider eller är sjuka och till dem som saknar hem, vänner eller mat för dagen.

Ge oss också det vi behöver för vårt eviga väl. Stärk vår tro och föröka vårt hopp. Kom till alla oroliga och rädda.

I Din hand anbefaller vi oss själva och alla som bor eller arbetar här på Åleryd eller har släktingar eller vänner här. Låt Din goda vilja ske med var och en.

När en dag vår tid på jorden är slut, låt oss då av nåd få möta Dig ansikte mot ansikte, sitta vid Dina fötter och leva i Din närhet, utan gräns och utan slut, tillsammans med alla Dina trogna, i det eviga livets glädje.

Genom Din Son Jesus Kristus, vår Herre.

Amen

SEXTONDE SÖNDAGEN EFTER TREFALDIGHET

Text: Matt 9:18-26

Psaltarpsalm: Ps 121

Idag talar texterna om följderna av att Jesus med sin uppståndelse från de döda förvandlade död till liv.

Ett exempel fick vi i evangeliets berättelse om när Jesus uppväckte synagogföreståndarens dotter från de döda.

Jesus uppväckte sammanlagt tre döda (utöver synagogföreståndarens dotter änkans son i Nain och Lasaros i Betania). Det var inte så många. Ty Jesus ville å ena sidan tydligt visa att Han är starkare än döden och både vill och kan ge liv åt de döda, men å andra sidan också att den normala ordningen är att detta sker på andra sidan döden. Det liv vi får efter döden innebär inte att vi återvänder till jordelivet utan att vi går vidare till ett liv i den tillvaro där det inte finns någon död eller något ont alls mer.

Det man ser fram emot präglar det man är i nu. Tron att det finns ett liv tillsammans med Gud och med alla Hans vänner i det goda livet på andra sidan döden kan ge oss tröst, kraft, uppmuntran och vägledning på den ibland mödosamma vägen dit.

Den där kvinnan som kom till Jesus för att röra vid Honom, tänkte att det fanns liv och kraft hos Honom. Hon tänkte rätt. När vi vågar göra som hon, får vi vara med om något som liknar det hon fick vara med om: att Jesus liksom vänder sig om och ser oss och säger: "Var inte orolig, din tro har hjälpt dig" – och att Han handlar. Vad Han gör vet vi inte i förväg, men också vi kommer att märka att det utgår kraft från Honom.

Amen

Förbön

Sextonde söndagen efter Trefaldighet

Herre, himmelske Fader, från Dig utgår liv; i Dig finns och rör sig allt som lever. Du omsluter allt levande med kärlek och vill ständigt på nytt bevisa oss barmhärtighet.

Ge oss liv av Ditt liv. Hjälp oss att redan här på jorden få del av glädjen och friden i Din himmel. Stärk vår tro och föröka vårt hopp.

Kom till alla oroliga. Ge de sjuka kraft. Trösta de ensamma. Ge oss alla vad vi behöver både för livet här på jorden och för livet i himlen. Öppna våra sinnen för vad Du gjort och gör för oss i och genom Jesus Kristus.

Se till alla som bor eller arbetar här på Åleryd eller har släktingar eller vänner här.

Förbarma Dig över de människor som runt om i världen lider nöd. Ge hopp och mod åt dem som drabbats av ofred och orättvisa eller av olyckor och sjukdomar. Ge framgång åt allt gott verk.

Ge våra döda det eviga livet hos Dig. Låt oss alla få dela uppståndelsens glädje och sedan få vara för evigt hos Dig.

Genom Din uppståndne Son, Jesus Kristus, vår Herre.

Amen

SJUTTONDE SÖNDAGEN EFTER TREFALDIGHET

Text: 1 Joh 4:16, 19-21

Psaltarpsalm: Ps 23

Gud är kärlek. Han är inte kärleken, för Han är mer än kärlek. Men Han **är** verkligen kärlek. Det vill säga: Han är inte opersonlig eller känslökall, utan Han kan längta, förlåta, ångra sig, bli förtvivlad över svek och otrohet. Han är sådan att Han aldrig ger upp. Sådan känner vi kärleken. Och sådan är Gud. Gud älskar.

Det Gud vill är att vi ska älska Honom. Kärlek brukar längta efter svar. Så är det också med Gud. Han längtar efter att få sin kärlek besvarad. Att vi ska älska Honom är det främsta av alla "bud".

När vi gör det, märker vi att långt innan vi började att ens fundera på Gud, har Han älskat oss.

Att älska Gud är därför framför allt att låta Honom älska och tillåta Honom att vara föremål för Hans slösande kärlek. Att älska Gud är att ta emot och använda Hans kärleks gåvor, förlåtelse, liv, salighet och frid.

Det går att tacka *nej*.

Att älska Gud är att säga *ja*, om och om igen, och så låta Hans kärlek flöda.

Amen

Förbön

Sjuttonde söndagen efter Trefaldighet

Allsmäktige Gud, vår himmelske Fader, vi tackar Dig för Din omsorg om oss och för det goda som Du ger oss, allra mest för den kärlek som Du ständigt bevisar oss.

Hjälp oss att lita på Dig och sätta vår förtröstan till Dig. Gör oss öppna för Din närvaro hos oss och för de gåvor Du ger.

Förbarma Dig över alla som på olika sätt har det svårt, särskilt de ensamma, oroliga och sjuka. Ge alla människor vad vi behöver för både vårt jordiska bästa och vårt eviga väl.

Ta hand om oss alla. Vi ber Dig särskilt för dem som bor eller arbetar här på Åleryd eller har släktingar eller vänner här.

Hjälp Din kyrka att överallt i världen förkunna evangeliet om Din Son och om frälsningen hos Honom. Gör alla människor medvetna om Dig och angelägna om att tillhöra Dig.

Ge frid åt våra döda, och låt också oss en gång få dö i tillit om en framtid med Dig i Din himmel, tillsammans med alla dem som Du älskar.

Det ber vi Dig, himmelske Fader, genom Jesus Kristus, Din Son, vår Herre.

Amen

ARTONDE SÖNDAGEN EFTER TREFALDIGHET

Text: Matt 13:44-46

Psaltarpsalm: Ps 25:4-10

Skatten och pärlan är "himmelriket", alltså det "rike" som Gud vill låta oss leva i i himlen på andra sidan döden och som samtidigt finns redan här i jordelivet med sin salighet, himmelska glädje och frid.

Både skatten och pärlan är alldeles gratis. I liknelserna Jesus berättade bara fanns de där. Mannen hade inte samlat ihop skatten och köpmannen hade inte odlat fram pärlan. Det hade andra gjort. De bara hittade. Fast när mannen hittat sin skatt och köpmannen sin pärla var de beredda att lämna från sig allt de ägde för att få tillgång till skatten och pärlan.

Så är det med Guds rike. Det är alldeles gratis för oss. Vi har inte åstadkommit det. Det har Jesus gjort. Han köpte vårt tillträde till himmelriket och betalade vår frid med Gud och vår tillhörighet till Honom med sitt lidande, sin död och sin uppståndelse. Det var dyrbart för Honom - men är alldeles gratis för oss. Det bara finns här.

Detta Guds rike, denna himmelska skatt, är så värdefull att vi kan avstå allt annat för dess skull. Det är tanken och poängen i Jesu liknelse. Att ha Guds rike som sitt livs skatt och pärla betyder att det andra kommer därefter.

Det leder till en smula sorglös inställning till det jordiska; det gör inte så mycket om man mister det.

Amen

Förbön

Artonde söndagen efter Trefaldighet

Allsmäktige, himmelske Fader, Du ser på oss, Dina barn, med himmelsk kärlek och vill ge oss tryggheten hos Dig, rättfärdigheten hos Jesus och det eviga livet i Din himmel. Vi tackar för Din omsorg om oss och för att Du vill och kan ge oss del i Ditt rike.

Skänk oss frimodighet att leva som Dina lärjungar. Fyll oss med trons visshet och hoppets glädje. Öppna våra hjärtan för allt det Du ger oss och för Din närvaro hos oss.

Hjälp alla som har det svårt, särskilt dem som står oss nära. Kom till alla sjuka, ensamma, oroliga och plågade människor. Var hos dem som saknar hem, trygghet eller mening med sitt liv.

Skänk alla folk och länder fred och frihet. Låt rätt och rättvisa råda på jorden.

Låt Din kristenhet sträva efter att vara Dig trogen. Låt kyrkan vara en förgård till Ditt himmelska rike.

Vi ber för dem som står oss nära, för släktingar och vänner. Vi ber för dem som bor eller arbetar här på Åleryd eller har släktingar eller vänner här.

Vi ber också för våra döda och om en stilla död och en evig salighet i Ditt rike för oss och våra vänner.

Genom Din Son Jesus Kristus, vår Herre.

Amen

NITTONDE SÖNDAGEN EFTER TREFALDIGHET

Text: Mark 2:1-12

Psaltarpsalm: Ps 118:14-17, 21-25

Jesus sade att det är lättare att bota en lam än att tillsäga syndernas förlåtelse.

Det kan vi förstå på lite olika sätt.

Ett är att det i slutänden är viktigare att vara förlåten och ha det rätt ställt med Gud än att vara frisk och rask; vad hjälper det en människa om hon är friskast i hela världen, men förlorar sin själ?

Ett annat är att det kostar mer för Jesus att förlåta vår synd än att bota våra kroppsliga och själsliga brister. För att göra den lame frisk fick Jesus använda något av sin allmakt. Det var nog inte särskilt betungande. Men för att kunna förlåta människornas synder fick Han bli människa, dela våra villkor, utlämnas, lida och dö. För Honom var det mer krävande att lösa oss från synden än något annat.

Förlåtelsen är inget självklar. Inte heller var den billig för Jesus.

För den som bär på stor skuld är detta till glädje. Den människan vet att det krävs mycket för att skulden ska kunna bli betald. Jesus visste det långt före oss – och lade ut det som behövdes genom sitt stora offer på Golgata.

Därför kan Han göra stora ting med oss; det största är att kunna förlåta vår synd.

Amen

Förbön

Nittonde söndagen efter Trefaldighet

Allsmäktige Gud, vår himmelske Fader, Du har skapat världen och vill den väl. Du har förbarmat Dig över oss och vill möta oss med nåd. Tack för Din kärlek och omsorg, tack för frälsningen och saligheten hos Jesus Kristus.

Fyll oss med vissheten om Din närvaro hos oss, mitt i vår verklighet. Ge oss tro och tillit till Dig som vår skapare och Jesus som vår frälsare. Ge oss det hopp och den frimodighet som gör att vi med förtröstan alltid vågar se framåt.

Ge oss också vad vi behöver för vårt jordiska bästa. Kom med Din kraft till alla som lider av smärtor eller oro. Var hos alla ensamma, ledsna och övergivna.

Vi ber för oss själva och för alla som bor eller arbetar här på Åleryd eller har släktingar eller vänner här. Möt oss alla med Din nåd.

Låt oss en gång, när Du ser den rätta tiden vara inne, sluta vårt liv på jorden i frid. Låt oss därefter möta Dig och med Dig och Dina trogna leva i det eviga livets himmelska glädje.

Genom Din Son, Jesus Kristus, vår Herre.

Amen

TJUGONDE SÖNDAGEN EFTER TREFALDIGHET

Text: Matt 12:46-50

Psaltarpsalm: Ps 103:1-3, 13, 17-19, 22

När Jesu mor Maria och Hans halvbröder Jakob, Simon, Josef och Judas stod utanför dörren hemma i Kafarnaum och ville tala med Honom, pekade Han på sina lärjungar och sa: Ni är min familj.

Alla Jesu lärjungar är Guds familj.

Vi är det också, sålunda.

Ty alla som gör den himmelske Faderns vilja är Jesu familj. Den himmelske Faderns vilja är att vi ska tro på Jesus och leva vårt liv tillsammans med Honom. Den som gör det har den himmelske Fadern som far, Jesus som bror, Maria som mor och alla medkristna som syskon.

Har man det så, kan man komma och gå hos Gud som barn i huset.

Om vi skulle ge oss iväg, hör vi ändå hemma hos Honom och är alltid välkomna tillbaka, så som ett barn hos en god far alltid är.

Som Guds barn är vi alltid föremål för Guds goda föräldrakärlek; den sviker aldrig.

Och barnskapet kan inte lösas upp; en gång barn alltid barn.

Som barn är vi också arvingar och har en arvslott att ta ut för livet efter detta. Den är, som alla arvslotter, gratis, och finns att få för var och en som i och genom Anden tror på den himmelske Fadern och Hans Son Jesus.

Det är saligt att vara barn hos Gud.

Amen

Förbön

Tjugonde söndagen efter Trefaldighet

Herre, himmelske Fader, Du vill välsigna våra liv och helga dem med Din närvaro, vi tackar Dig för alla Dina välgärningar mot oss och ber till Dig i Jesu, Din Sons och vår Frälsares namn.

Förbarma Dig över hela Din lidande mänsklighet. Hjälp alla offer för krig, svält, förtryck och orättvisor runt om i världen. Välsigna allt arbete för fred och försoning mellan länder och folk.

Se i nåd till alla människor i vår närhet, särskilt till dem som på olika sätt har det svårt. Vi ber Dig för de ensamma, dem som saknar ett hem, de oroliga och de sjuka. Ge dem vad de behöver, låt dem märka Din hjälp, och led dem på Dina vägar.

Vi anbefaller till Din faderliga godhet alla som bor eller arbetar här på Åleryd eller har släktingar eller vänner här. Prägla Åleryd med Din kärlek och omsorg, och låt Åleryd vara ett hem på riktigt för alla som bor här.

Ge oss genom bönen, Ordet och sakramenten del av den himmelska friden och en försmak av den saliga tillvaron i det gudomliga hemmet hos Dig. Hjälp oss att leva med Dig som vår far och varandra som syskon.

Vi ber för våra döda och för dem som sörjer. Låt oss alla få dö i frid en gång, och ge också oss av nåd det eviga livet och dess glädje.

Genom Din Son Jesus Kristus, vår Herre.

Amen

TJUGOFÖRSTA SÖNDAGEN EFTER TREFALDIGHET

Text: Matt 12:15-21

Psaltarpsalm: Ps 138:2-3, 6-8

När Jesus var synlig på jorden, gjorde Han mycket som fick människor att undra vem Han egentligen var. Han botade många, Han gjorde under, Han predikade "med makt och myndighet". Människor förstod att det Han sade och gjorde var sant och viktigt och höll att lita på. Och man undrade: vem är Han egentligen?

Ett svar ger texten. Matteus citerar profeten Jesaja och säger sedan: detta är vem Jesus är. Han är Guds utvalde tjänare, den som Gud älskar och har sin glädje i. Han är så stor att Han ska föra sanning och rätt till seger en dag, så stor att Han ger folken hopp. Det Han är och gör håller att både leva och dö på.

När nu Jesus är så stor och mäktig skulle vi människor kunna känna oss små och utanför, särskilt om vi själva är svaga eller maktlösa.

Men Jesus är inte bara stor och mäktig. Han är samtidigt intresserad av och varsam med det som är svagt, till och med det "knäckta strået" och den "rykande veken". Om man så är en människa som andligt eller kroppsligt är bruten som ett vasstrå eller har en livsgnista som är klen som en rykande veke, så är Jesus intresserad. Han ser oss alla, och hoppet som Han ger är inte minst de minstas.

Det är ett gott ord om Jesus - och ett gott ord att höra för oss, inte minst för den som är svag.

Amen

Förbön

Tjugoförsta söndagen efter Trefaldighet

Allsmäktige Gud, vår himmelske Fader, Du har gett oss livet och allt det goda som livet ger, Du har också sänt Din Son till vår frälsning. Tack för den omsorg Du har om oss och den barmhärtighet Du bevisar oss.

Ge oss den trygghet som Din närvaro ger och det hopp som Din uppståndelse och Din seger över ondskan skänker. Du känner oss. Du vet både våra glädjeämnen och våra bekymmer. Hjälp oss att med frimodighet överlämna det vi är och har till Dig. Led oss på Dina vägar. Ge oss vad vi behöver för både vårt jordiska bästa och vårt eviga väl.

Förbarma Dig över alla sjuka, svaga, oroliga och ensamma. Ge dem som längtar svar på sin längtan. Ge alla människor mod att leva och ett hopp för sin framtid.

Se i nåd till alla i vår närhet. Vi ber för alla som bor eller arbetar här på Åleryd eller har släktingar eller vänner här.

Ge oss här i livet en levande tro på Jesus Kristus och i det tillkommande livet en evig salighet tillsammans med Dig och alla Dina trogna.

Genom samme Din Son, Jesus Kristus, vår Herre.

Amen

TJUGOANDRA SÖNDAGEN EFTER TREFALDIGHET

Text: Luk 13:22-30

Psaltarpsalm: Ps 130

Det är inte lätt att vara kristen.

Det är viktigt att veta det. Det blir fel om kristenlivet presenteras som en lycklig tillvaro utan motgångar eller svårigheter. Att vara kristen är att dela livet med Gud. Det betyder att ha Guds frid och trygghet i sitt allra innersta, men också att dela Guds kamp.

Att vara kristen är att vara *ett* med Jesus. De som var med när Han var synlig på jorden berättar hur Han slet, mötte motstånd och förakt, hur Han stred, blev övergiven, hur Han led och dog. Man kan inte säga att Jesu liv på jorden var lätt.

Det är det livet vi delar.

Samtidigt sade Jesus i evangeliet apropå himlen och vilka som hör hemma där att sådana som är sist ska bli först och sådana som är först ska bli sist. Det betyder att det inte beror på oss och våra förtjänster att vi är Guds barn och får komma till himlen. Det får vi gratis, som en gåva av Jesus. Han gjorde allt som behövdes för saken och delar med sig därav.

Det finns alltså två sidor av kristenlivet, livet tillsammans med Jesus. Den ena är att det är gratis. Den andra är att det är svårt.

När vi är ett med Honom har vi del både i det Han vunnit - rättfärdighet, förlåtelse och evigt liv - och samtidigt i Hans kamp.

Det är både gratis och svårt.

Amen

Förbön

Tjugoandra söndagen efter Trefaldighet

Herre, himmelske Fader, vi tackar Dig för att Du i Din stora nåd kallar oss till evigt liv. I Din Sons namn kommer vi till Dig och ber:

Dra oss ständigt allt närmare Dig. Fördjupa vår tro och tillit till Dig. Kom med Din Helige Ande och bo i våra hjärtan. Låt oss hela livet dela livet med Dig.

Välsigna bönen och förkunnelsen i vårt land och runt om i världen, så att människor tar emot Dig och Din frälsning.

Välsigna också allt arbete för försoning och varaktig fred överallt på jorden. Förbarma Dig över dem som lever i krig eller förtryck eller saknar det nödvändiga här i livet.

Kom med Din hjälp till alla ensamma, oroliga och sjuka, särskilt dem som står oss nära. Visa alla som har det svårt Din barmhärtiga vilja och Din kärleksfulla omsorg.

I Dina händer anbefaller vi oss själva och alla som bor eller arbetar här på Åleryd eller har släktingar eller vänner här. Ge oss vad vi behöver för både vårt jordiska bästa och vårt eviga väl.

Ge frid också åt våra döda. Låt oss alla en gång få dela det eviga livets glädje i Din himmel.

Genom Din Son, Jesus Kristus, vår Herre.

Amen

TJUGOTREDJE SÖNDAGEN EFTER TREFALDIGHET

Text: Hes 33:10-11

Psaltarpsalm: Ps 16:1-2, 7-11

”Så sant jag lever, säger Herren”, stod det i texten, ”jag har ingen lust till de ogudaktigas död, utan tvärtom att de vänder om från sin väg och får leva”.

Det första att notera är att Gud är personlig. Han *vill* och Han *längtar*. Han är inte ett mekaniskt öde som blint eller slumpartat styr världen.

Sedan kan vi notera att Gud vill oss väl. Det vore egentligen bara rättvist om Gud ville den ogudaktiges död, för det är vad den ogudaktige drar på sig. Men Guds kärlek vill sätta sig över det och i stället bevisa den ogudaktige barmhärtighet.

Den inställningen hos Gud är viktig för den som vet sig vara ogudaktig.

Ja, det är till och med så att *salig* är den som förstått att sanningen är att när Gud ser på oss ser han ogudaktighet. Salig är den människan inte bara för att han eller hon då ser sanningen, utan också för att han eller hon då kan se och möta Guds stora barmhärtighet och personliga kärlek.

Det är inte så att Gud accepterar synden eller ondskan eller ogudaktigheten. Men så är det att Han hoppas och längtar efter att vi ska vända oss till Honom, så att Han får rädda oss undan ondskan och synden och ogudaktigheten.

Det är bara en Gud som vill människor väl som är sådan som Gud är, En som inte har lust till vår död utan vill att vi ska leva för evigt.

Amen

Förbön

Tjugotredje söndagen efter Trefaldighet

Allsmäktige, himmelske Fader, Du ger oss syndernas förlåtelse, liv och salighet. Tack för att Du gjort det möjligt genom Din Son och Hans lidande, död och uppståndelse.

Hjälp oss att leva som Dina barn i Hans efterföljd. Förlåt vår synd och utplåna vår skuld. Ge oss kärlekens och barmhärtighetens sinne. Fyll våra hjärtan med Din frid. Lär oss att förlåta andra så som Du förlåter oss.

Trösta dem som plågas av onda minnen eller erfarenheter och sänd dem Din Helige Andes läkande krafter. Upprätta alla föraktade och förkastade. Ge alla med tunga bördor att bära någon som delar bördorna med dem. Gör oss öppna och lyssnande för varandra.

Se till alla sjuka och ensamma och till dem som plågas av smärtor och oro. Förbarma Dig över de döende och ge dem Din frid.

Vi ber Dig för alla som bor eller arbetar på Åleryd eller har släktingar eller vänner här. Bär oss alla dagar livet igenom.

Genom Din Son, Jesus Kristus, vår Herre.

Amen

TJUGOFJÄRDE/TJUGOFEMTE SÖNDAGEN EFTER TREFALDIGHET

Text: 1 Thess 5:1-8

Psaltarpsalm: Ps 25:4-6, 8-9, 20

Sista delen av kyrkoåret talar mycket om tidens slut och om det som händer före och i samband med det.

Målet är ljus. Vi är ju "ljusets barn". Vi ser fram mot ett "liv i ljus" i tillvaron efter den tillvaro vi lever i nu.

Den kristna livshållningen på vägen dit, alltså i den dödsskuggans dal som jordelivet är, är att leva med detta ljus. "Det folk som vandrar i mörkret ser ett stort ljus, ja, över dem som bor i mörkrets land strålar ljuset fram", som det står hos profeten Jesaja.

Det betyder bland annat att Gud har låtit oss veta en rad väsentligheter både om livet i himlen och om livet på vägen dit.

Vi vet att Gud håller världen i sin hand och är den varifrån allt egentligen kommer. Vi vet att målet för tillvaron på jorden är Jesu återkomst, Hans skapande av nya himlar och en ny jord och det eviga livet i denna den himmelska tillvaron. Vi vet att slutet inte är undergång utan seger. Och vi vet trons väg dit.

Vägen till det eviga ljuset är att leva i ljuset Jesus, Han som är "världens ljus". På den vägen kan vi se fram mot och till och med längta efter tidens slut och Jesu återkomst och säga som det står allra sist i Bibeln: "Kom, Herre Jesus, kom snart!"

Amen

Förbön

Tjugofjärde/Tjugofemte söndagen efter Trefaldighet

Herre vår Gud, Du som håller himmel och jord i Din hand, vi tackar Dig för den framtid Du lovar oss och det hopp Du ger oss genom Jesus Kristus.

Låt oss alltid få leva i Ditt ljus. Styr våra liv så att vi lever efter Din vilja och alltid har Dig för våra ögon. Sänd Din Ande att stärka vår tro.

Ge oss var och en vad Du ser att vi behöver både för livet här på jorden och för livet i himlen. Gör oss rätt beredda att ta emot Din Son och Hans gåvor när Han kommer till oss.

Se i kärlek till alla som lider och har det svårt. Ta hand om dem som står oss nära och för alla som bor eller arbetar här på Åleryd eller har släktingar eller vänner här.

När Du ser rätta tiden vara inne, låt oss då få sluta vår tid här på jorden i frid för att sedan få vara med Dig i det eviga livet i Din himmel.

Genom Din Son Jesus Kristus, vår Herre.

Amen

SÖNDAGEN FÖR DOMSSÖNDAGEN

Text: Matt 25:1-13

Psaltarpsalm: Ps 96:9-13

Alla flickorna i Jesu liknelse tillhörde brudgummens vänner och var inbjudna till festen. Det som skilde dem åt var att de ena fem hade brinnande facklor, medan de andras facklor var döda.

Brinnande facklor är en bild för brinnande hjärtan. Ett brinnande hjärta är det hjärta som tror på Jesus. Det har den människa som är öppen för Guds nåd, som längtar och ber – och väntar. Oljan som får hjärtat att brinna är Anden och nåden hos Jesus.

Anden och nåden går inte att köpa någonstans. Den "oljan" går bara att få. Man får den genom att vara öppen för Jesus och ta emot rättfärdigheten, förlåtelsen och det eviga livet som gåvor av Honom.

Att vara öppen för Anden, Guds nåd, förlåtelsen, rättfärdigheten och den eviga saligheten och låta dem få plats i sitt hjärta, det är att ha sitt hjärta brinnande och sin fackla beredd för brudgummen Jesus.

Den människa som har det så är salig.

Amen

Förbön

Söndagen före Domssöndagen

Himmelske Fader, Du kommer oss till mötes med Din nåd. Tack för att Du sände Din Son Jesus Kristus till vår frälsning och genom Honom ger oss den himmelska glädjen hos Dig.

Ge oss alltmer av tro och tillit till Dig. Fyll oss med vissheten om Din närvaro hos oss och om Jesu seger över ondska och död. Trösta alla oroliga människor. Mätta alla hungrande själar med Ditt goda. Låt Ditt ljus lysa in i alla människors hjärtan.

Ge oss också det vi behöver för vårt dagliga liv: omsorg och kärlek från andra, livsmod, mat och ett gott hem. Förbarma Dig över alla sjuka, särskilt dem som hör hemma här på Åleryd. Kom till oss, så som Din Son alltid kommit.

Ge oss också en gång del i den himmelska glädjen. Håll oss vakande i tron och beredda att öppna för Dig när Du kommer.

Du som med Sonen och den Helige Ande lever och råder i evighet.

Amen

DOMSSÖNDAGEN

Text: Jesaja 65:17-19 och Johannes 5:24-29

Psaltarpsalm: Ps 96:9-13

En dag ska Jesus komma tillbaka synligt till jorden och göra allting nytt, skapa nya himlar och en ny jord. Den dagen är också domens dag. Ty den Gud som ger oss livet förväntar sig att vi förvaltar det efter Hans vilja. På domens dag ska vi redovisa för Honom hur vi gjorde. Det är djupt allvarligt.

Samtidigt talar Jesus och Bibeln gärna om domen och Jesu återkomst till jorden som en festdag. "Ni ska fröjdas och jubla till evig tid över det som då ska ske" sade Herren Gud genom profeten Jesaja. I hela Bibeln finns till och med en längtan efter Jesu återkomst och domen.

Att man med glädje kan se fram mot den djupt allvarliga domen beror på att Jesus är domaren och på Hans sätt att döma, och på att domen i en mening redan har ägt rum och i en annan mening äger rum nu.

Domen föll på Golgata en gång. Den som håller sig till Jesu kors och det Han gjorde när Han dog för våra synders skull, faller inte under domen, utan har övergått från döden till livet, sade Jesus i evangeliet.

Vår dom faller alltså här i tiden. Det sker i syndernas förlåtelse. När vi bekänner, läggs straffet för det vi gjort oss skyldiga till på Jesus och Hans kors. När Domens Dag kommer befinner vi därför redan vara dömda och för Jesu skull frikända.

Därför kan vi med längtan se fram mot domen och mot den härlighetens himmel som väntar oss efter döden. Domens Dag blir en fest för den som redan fått höra Gud säga: "Din synd är förlåten."

Amen

Förbön

Domssöndagen

Herre Jesus Kristus, Du ska en gång komma på himmelens skyar med makt och härlighet för att skapa nya himlar och en ny jord, där rättfärdighet bor. Tack för att Du har burit vår synd och förgänglighet och lidit vår död. Tack för att Du gett oss rättfärdigheten och öppnat vägen till Ditt rike.

Förlåt oss vad vi har brutit mot Dig. Låt oss få leva försonade med Dig, iklädda Din rättfärdighet.

Gör frälsningen tydlig för alla människor. Öppna våra ögon för både domens allvar och evangeliets hopp.

Förbarma Dig över alla människor som här i tiden lider och har det svårt. Kom till alla offer för krig, förtryck och orättvisor. Ge oss alla en fast förtröstan på Din barmhärtighet och en sann tillit till den framtid som Du har utverkat åt oss.

Ge de ensamma gemenskap, de sörjande tröst, de sjuka kraft.

Var hos alla som bor eller arbetar här på Åleryd eller har släktingar eller vänner här. Vi anbefaller oss alla i Dina händer.

Du som med Fadern och den Helige Ande lever och råder i evighet.

Amen

KYNDELSMÄSSODAGEN JUNGFRU MARIE KYRKOÅNGSDAG

Text: Luk 2:22-32

Psaltarpsalm: Jes 60:1-2, 4-5

Nu har det gått cirka fyrtio dagar sedan jul och firandet av Jesu födelse. Enligt Mose lag i Gamla Testamentet skulle nyblivna föräldrar vid den tiden frambära offer i Jerusalems tempel.

Så gjorde Maria och Josef.

Där i Jerusalems tempel träffade de den gamle fromme Symeon. Han tog barnet Jesus i sin famn och prisade Gud med ord som kristna i alla tider bett i sin aftonbön. "Mina ögon har sett Din frälsning", sade Symeon bland annat.

Symeon hade sett Jesus. Då hade han sett Guds frälsning.

Med det gjorde Symeon en viktig tolkning av vad som hände den där dagen i Jerusalems tempel. Maria och Josef bar fram inte bara Marias barn, inte heller bara några duvor som offer, utan hela världens Frälsare. Några årtionden senare frambar Jesus, just i Jerusalem, sig själv som ett offer, när Han led och dog för vår skull. Det var det Symeon såg: Jesus är det offer som en gång för alla utgavs för att vi människor skulle få frid med Gud, försonas med Honom, bli fria från skuld och vara Guds barn, nu och i evighet.

Det offret bar Maria och Josef. Inget mer offer behövs. Vi har bara att ta emot det, så som Symeon gjorde. Och säga, som Symeon: Herre, nu kan Du låta mig dö i frid. Jag har sett Din frälsning.

Amen

Förbön
Kyndelsmässodagen
Jungfru Marie kyrkogångsdag

Allsmäktige, himmelske Fader, Du som sände Din Son för att frälsa världen, vi tackar Dig för Honom som är världens ljus och ber i Hans namn:

Tänd hoppets ljus för dem som lever i mörker. Låt förlåtelsens ljus lysa för dem som plågas av skuld och synd. Låt trons ljus lysa för dem som saknar Dig och söker Dig. Låt det eviga livets ljus lysa för de döende och de döda.

Låt fred och försoning råda överallt där människor lever tillsammans. Var med Din hjälp hos dem som lider. Välsigna dem som arbetar med att hjälpa andra.

Förbarma Dig över alla människor i vårt land. Ta hand om dem som står oss nära, särskilt dem som på olika sätt har det svårt, alla ensamma, oroliga och sjuka. Låt Din goda vilja ske med alla som bor eller arbetar här på Åleryd eller har släktingar eller vänner här. Ge oss vad vi behöver både för vårt jordiska bästa och för vårt eviga väl.

Låt också oss en gång få gå hem i frid, som Du har lovat, för att där få dela den eviga glädjen med Dig och alla Dina trogna.

Genom samme Din Son, Jesus Kristus, vår Herre.

Amen

JUNGFURU MARIE BEBÅDELSES DAG

Text: Luk 1:26-38

Psaltarpsalm: Ps 72:12-14, 18-19

Vid bebådelsen sade Guds ängel till Maria att Gud var med henne, att den Helige Ande skulle komma över henne och att hon skulle bära och föda Jesus. Maria förstod snart att hon skulle prisas salig för det som Gud gjorde med henne.

Allt detta var Guds nåd och frukter av Guds nåd.

Så gör Gud, i en mening, med alla. Han säger också till oss att Han är med, att Han vill ge Helig Ande, att Han har en uppgift och en mening och att Han vill göra varje människa salig. Så som Han gjorde med Maria gör Han med oss.

Nåden var gratis för Maria. Hon hade inte gjort sig förtjänt av det. Hon var bara föremål för Guds nåd. Samtidigt tog det hela hennes liv i anspråk. Man kan lugnt säga att Maria gav sitt liv åt Jesus. På det sättet var nåden dyrbar för henne.

Nåden gjorde henne glad. Hon sjöng, står det lite senare, en lovsång där hon prisar Herrens storhet och jublar över sin Frälsare. Samtidigt orsakade nåden henne smärta. "Genom dig skall det gå ett svärd", sade den fromme Symeon till Maria. Tydligast var det så när Maria stod vid Jesu kors.

Det som sägs om Maria och nåden kan sägas om alla. Nåden är gratis och möter oss utan vår egen förtjänst eller skicklighet. Nåden vill samtidigt ta hela vårt liv i anspråk och kostar oss på det sättet mycket.

Nåden ger glädje – och nåden leder oss in i lidandet.

Så som det var för Maria, Jesu moder, så är det också för oss.

Amen

Förbön

Jungfru Marie bebådelses dag

Herre, himmelske Fader, tack för att Du möter oss med nåd och ser på oss med den kärlek som inte skyr några hinder. Tack för det goda som Du har gjort mot oss. Tack för att Du sände Din son och lät Honom bli människa och en av oss.

Förbarma Dig över oss. Låt oss få erfara Din närvaro. Förlåt vår skuld. Ge oss Din frid. Gör tron på Dig levande. Stärk hoppet om en framtid med Dig. Förnya kärleken till Dig och till andra.

Se med särskild nåd till dem som på olika sätt har det svårt, särskilt de ensamma, oroliga och sjuka och allra mest dem vi känner eller som står oss nära. Ge dem Din kraft.

Vi ber Dig för alla som bor eller arbetar här på Åleryd eller har släktingar eller vänner här. Låt Din goda vilja ske med var och en. Ge oss vad vi behöver både för vårt jordiska bästa och för vårt eviga väl.

Förbarma Dig också över dem som runt om i världen lider och har det svårt.

Ge oss redan nu en försmak av det eviga livet. När Du ser att vår stund är inne, låt oss då få dö i frid, för att sedan för Jesu Kristi skull uppstå och gå in i den stora glädjen i Din himmel.

Genom samme Din Son, Jesus Kristus, vår Herre.

Amen

MIDSOMMARDAGEN/JOHANNES DÖPARENS DAG

Text: Jes 40:1-8

Psaltarpsalm: Ps 90:1-4, 12-14

I sommarens ljuvlighet låter Gud oss ana det paradiset som vi människor en gång skapades i och vars livsform våra jordiska liv är skapade för. Sommarens gröna ängar, blommorna på marken och lundens gröna träd påminner oss om paradiset ängar, blommor och träd. De antyder samtidigt också blomsterprakten och grönskan i den himmel, där inget vissnar eller bryts ner. Detta gläder oss, vi trivs.

Samma helg som vi firar midsommardagen och gläds åt skapelsens storhet firar vi Johannes döparens dag. Johannes döparen var sex månader äldre än Jesus och eftersom det nu är sex månader till firandet av Jesu födelse firar vi Johannes döparens födelse nu.

Men det är mer än en slump att midsommardagen och Johannes döparens dag ligger intill varandra. Johannes döparen är profeten som på Guds uppdrag förkunnade att nu snart skulle den Guds härlighet uppenbaras som skapelsens härlighet är en antydning om. Skapelsens härlighet torkar bort och förvissnar, medan Guds frälsningshärlighet förblir för evigt. För den beredde Johannes döparen marken.

Guds frälsningshärlighet heter Jesus Kristus.

När vi i skapelsen och i det jordiska livet anar himlen och längtar efter det oförstörbara livet är det en aning och en längtan som Gud gett ett svar på, nämligen Jesus. Han gjorde himlen och det oförstörbara livet mänskligt och möjligt med sin frälsningsgärning.

Därför ska vi tacka Gud inte bara för skapelsens rikedom och härlighet utan också för frälsningens nåd och härlighet. "Tack, gode Gud, för livet" kan vi säga och låta det syfta både på det goda här i livet och på livet i himlen.

Amen

Förbön

Midsommardagen / Johannes döparens dag

Allsmäktige, evige Gud, vi tackar Dig för skapelsens rikedom och härlighet och alla dess goda gåvor. Vi tackar Dig för frälsningens nåd och härlighet och för att Du genom dem ger oss del i det eviga livets glädje.

Föröka vår tro och tillit till Dig. Låt oss alltmer erfara Din närvaro och Din omsorg. Stärk vårt hopp om en framtid med Dig, både här i tiden och i evigheten en gång. Ge oss alltmer kärlek till Dig och kärlek till våra medmänniskor.

Hjälp oss att rätt använda och bevara Din skapelse. Välsigna årets växt, och låt marken bära god frukt.

Förbarma Dig över alla människor som lider och har det svårt. Se till alla som runt om i världen drabbats av krig eller orättvisa, svält eller förföljelse.

Kom med Din närvaro och hjälp till alla sjuka, särskilt dem som står oss nära. Var hos alla som bor eller arbetar här på Åleryd eller har släkt eller vänner här. Ge oss alla vad vi behöver för både vårt jordiska bästa och vårt eviga väl.

Låt oss en gång få sluta vårt liv i frid, och ge oss sedan del i det eviga livets sommarglädje hos Dig.

Genom Din Son Jesus Kristus, vår Herre.

Amen

DEN HELIGE MIKAELS DAG

Text: 1 Mos 28:10-17

Psaltarpsalm: Ps 121

Vid den heliga platsen lärde sig Jakob – och det är viktigt också för oss:

1. att Gud är oss mycket närmare än vi tror, också i utsatta lägen eller när livet är mörkt som natten.

Om vi kunde se det osynliga, skulle vi se Guds änglar omkring oss och Herren stå framför oss, vara med oss. Jakob fick se hur verkligheten egentligen ser ut.

När vi vågar tro det vi inte kan se, kan vi säga så som Jakob sade: *Här är helig plats, här bor förvisso Gud.*

Jesus, Guds Son, har lovat att vara med oss alla dagar till tidens ände och att vara mitt ibland oss när vi ber. Också av Hans löften kan vi veta att platsen där vi är är en helig plats, himmelens port och att Gud bor här.

2. att det inte beror på oss att Gud är här eller att Guds änglar tar hand om oss. Jakob hade inte gjort sig förtjänt av Guds änglars eller Herrens närvaro. Han visste inte ens om det. Det är *Gud och Hans änglar* som kommer och *Gud och Hans änglar* som handlar.

Det är förunderligt och märkligt och, i grunden, tryggt att lita på, att bygga på och leva på i liv och död.

Amen

Förbön

Den helige Mikael's dag

Allsmäktige, evige Gud, Du som är herre också över alla änglar och andemakter, vi tackar Dig för Dina änglars skydd och ledning och för den seger och frälsning som de förkunnar och lovsjunger.

Ge oss nåden att alltmer se och erfara Din och Dina änglars närvaro och handlande.

Sänd fredens änglar till jordens alla folk. Sänd Dina skyddande änglar till alla i nöd och fara. Sänd styrkans änglar till dem som lever i kamp mot ondskan och dess makter.

Förbarma Dig över var och en av oss. Ge oss vad vi behöver för både vårt jordiska bästa och vårt eviga väl. Vi anbefaller oss själva, varandra, våra vänner och familjer och alla som bor eller arbetar här på Åleryd i Ditt och Dina heliga änglars beskydd.

Hjälp oss att lita på Dig och Din omsorg om oss och att förtrösta på Dig också den dag Du kallar oss hem till Dig. Låt oss av nåd komma till Din himmelska härlighet och där få lovsjunga Dig med Dina änglar och alla Dina trogna.

Genom Din Son, Jesus Kristus, vår Herre.

Amen

TACKSÄGELSEDAGEN

Text: Luk 19:37-40

Psaltarpsalm: Ps 95:1-7

Idag på Tacksägelsedagen handlar texter, böner och sånger om lovsång och tack till Gud för allt det goda Han ger oss och allt det goda Han gör med oss.

Då kan man fråga sig om det går att vara glad och sjunga lovsång till Gud om man har det svårt.

Ingen kan tvinga någon till det. Då blir det fel. Men går gör det.

Det finns till och med en märklig koppling mellan lidande och lovsång. Vi kan ana den i texten. Det stod att Jesus närmade sig Jerusalem. Folket sjöng lovsång, och Jesus hindrade dem inte.

Samtidigt visste Han mycket väl vad som väntade Honom i Jerusalem: Han skulle utlämnas, plågas, förrådas, dödas. Ändå tillät Han lovsången. Ty hos Jesus finns ett samband mellan lidande och lovsång.

Inte så att det alltid går att sjunga lovsång i lidandet. Men så att det, om man kan uttrycka sig så, finns en ton från himlens lovsång som går att förnimma i, ovanför eller bortom lidandet och nöden - och till och med går att instämma i. Tonen finns där, för lidandet och lovsången hör på något märkligt sätt samman, tack vare just Jesus.

Gudsmannen Nehemja anade detta. Han sa därför till sitt *betryckta* folk en gång: Fröjd i Herren är er starkhet.

Och så är det. Mitt i lidandet finns lovsång. Där finns också vår starkhet.

Amen

Förbön

Tacksägelsedagen

Herre, vår Gud, från Dig kommer alla goda gåvor. Vi tackar Dig för alla Dina välgärningar, mest för att Du sände Din Son till vår frälsning.

Vi ber Dig: hjälp oss att se det goda Du skänker och att tacka för det. Ge oss en rätt glädje över Dig och över livet Du ger.

Hjälp alla runt om i världen som på olika sätt har det svårt. Låt det bli fred överallt på jorden.

Lär oss som har att dela med oss av det vi har.

Kom till alla oroliga och sjuka, särskilt dem vi känner. Var hos alla som bor eller arbetar här på Åleryd eller har släktingar eller vänner här. Möt oss alla med Din barmhärtighet och nåd.

Kom med Din frid till alla döende. Ge oss alla en glädjrik uppståndelse och en evig salighet med Dig.

Genom Din Son, Jesus Kristus, vår Herre.

Amen

ALLA HELGONS DAG

Text: Matt 5:1-12

Psaltarpsalm: Ps 23

Det bästa med Alla helgons dag är texterna och sångerna om livet i himlen, om den heliga staden, smyckad som en brud, om de livgivande och uppfriskande vattenkällorna och om de saligas sånger, jublet och glädjen hos Gud. Allt det vi längtar och sträcker oss efter här i livet finns i himlen: frid, tröst, odelad lycka, helig och oskrymtad kärlek, mättnad på rättfärdighet, möjligheten att se Gud ansikte mot ansikte.

Klart är också att livet i himlen är möjligt bara genom Jesus Kristus. Det finns ingen himmel utan Honom.

Alla Helgons dag handlar dock inte bara om himlen utan också om livet på väg dit.

Vi ser det i saligprisningarna. De handlar om saliglivet både på jorden och i himlen. Det är samma liv.

Om saliglivet på jorden, som alltså är förbundet med saliglivet i himlen och i grunden är samma liv, sade Jesus bland annat att det, egenartat nog, är att vara fattig, inte minst i anden, att sörja, att vara ödmjuk och att hungra och törsta, inte minst efter rättfärdighet.

Den andliga fattigdomen och längtan och ödmjukheten tillhör saliglivet på jorden. Salighet och frälsning har alltså inte med mänsklig styrka eller säkerhet att göra. Utan bara med den salighet och helighet som Gud i himlen ger oss genom sin Son Jesus och det Han har gjort för oss.

Amen

Förbön

Alla helgons dag

Himmelske Fader, tack för att Du har gjort oss till Dina barn och därmed gett oss möjlighet att vara med i gemenskapen av Dina heliga, både de här på jorden och de inför Din tron i himlen.

Fyll våra hjärtan med tonen från himlen. Låt oss redan här få smaka något av glädjen och saligheten hos Dig. Gör Ditt namn känt och trott av människor både i vår egen närhet och runt om på jorden.

Välsigna alla fattiga. Trösta dem som lider under orättvisor och förtryck. Förbarma Dig över alla offer för ofred och förföljelse.

Kom till de människor i vår närhet som på olika sätt har det svårt, särskilt alla oroliga, ensamma och sjuka.

Vi ber för alla som bor eller arbetar här på Åleryd eller har släktingar eller vänner här. Kom med Din närvaro och Din kraft till var och en.

Ge frid åt våra döda och en stilla död och en evig salighet åt oss alla.

Du som omger Dig med skaran av alla helgon och änglar, helga oss, så att vi växer i tron på Kristus, vår Frälsare, och blir alltmer lika Honom.

Genom Honom, Din Son, vår Herre.

Amen

ALLA SJÄLARS DAG

Text: Luk 12:4-7

Psaltarpsalm: Ps 23

Kristen tro har utrymme både för oro för framtiden och för hopp.

Jesus Kristus känner och både kan och vill dela vår rädsla, oro, rentav ångest för det som ligger framför oss, ytterst för det som händer oss när vi dör. Samtidigt vet Han vilka tankar Han har för oss, nämligen fridens och inte ofärdens, till att ge oss en framtid och ett hopp, som det står hos profeten Jeremia.

Hoppet om en framtid bortom döden är förutsagt ända från vad Gud sade till Eva efter syndafallet. Genom Bibelns hela historia finns löftena. Noas räddning i arken skedde som ett tecken på Guds löften om en räddning. Jonas räddning undan dödsriket genom de tre dagarna i valfiskan talar om Guds goda, hoppingivande planer. Det gör också vandringen över floden Jordan in i det utlovade landet eller befrielsen ur fångenskapen i Babel. I profeternas skrifter finns många löften från Gud om en framtid och ett med hopp.

Hoppet fick sin fullbordan med Jesus och Hans uppståndelse från de döda. Hoppet är därför mer än ett löfte. Det grundar sig på en händelse och på en person, på den levande Herren Jesus och Hans uppståndelse. Denne Jesus kommer ständigt på nytt till oss och är tillsammans med oss i tron, i bönen, Guds Ord och sakramenten. Vi inte bara hoppas på evigt liv, vi lever vårt liv tillsammans med Honom som har det.

Amen

Förbön Alla själars dag

Herre, himmelske Fader, Du är Herre över levande och döda, vi tackar Dig för att Du ger oss en framtid och ett hopp genom Din Son Jesus Kristus, vår Herre.

Fyll våra hjärtan med Din himmelska nåd, så att vi redan här i livet kan ana det eviga livets glädje. Stärk vår tro och vårt hopp, så att vi med förtröstan på Dig kan möta livet som ligger framför oss, liksom döden när dess tid är inne.

Ge alla människor i vår närhet vad vi alla behöver för både vårt jordiska bästa och vårt eviga väl. Vi anbefaller i Dina händer alla som bor eller arbetar här på Åleryd, liksom alla våra släktingar, vänner och granar. Se särskilt till dem som på olika sätt har det svårt, de ensamma och oroliga, de handikappade och sjuka. Ge Din frid åt alla döende och se i nåd till dem som dör utan att känna Dig.

Förbarma Dig över de människor som runt om i världen lider under ofred eller fattigdom eller drabbats av olyckor eller orättvisor. Välsigna allt arbete för försoning och fred mellan länder och folk.

Befria alla människor från synd, ondska och död. Ta hand om oss, var och en, nu och i vår dödsstund.

Genom Din Son Jesus Kristus, vår Herre.

Amen

Innehållsförteckning

Första söndagen i Advent	4
Andra söndagen i Advent.....	6
Tredje söndagen i Advent.....	8
Fjärde söndagen i Advent.....	10
Julafton.....	12
Juldagen.....	14
Annandag Jul	16
Söndagen efter Jul	18
Nyårsdagen.....	20
Söndagen efter Nyår	22
Trettondedag Jul.....	24
Första söndagen efter Trettondedag Jul.....	26
Andra söndagen efter Trettondedag Jul	28
Tredje söndagen efter Trettondedag Jul	30
Fjärde söndagen efter Trettondedag Jul.....	32
Femte söndagen efter Trettondedag Jul.....	34
Sjätte söndagen efter Trettondedag Jul	36
Septuagesima	38
Sexagesima	40
Fastlagssöndagen	42
Första söndagen i Fastan	44
Andra söndagen i Fastan.....	46
Tredje söndagen i Fastan.....	48
Midfastosöndagen.....	50
Femte söndagen i Fastan	52
Palmsöndagen.....	54
Skärtorsdagen	56
Långfredagen	58
Påskdagen.....	60
Annandag Påsk.....	62
Andra söndagen i Påsktiden.....	64
Tredje söndagen i Påsktiden.....	66
Fjärde söndagen i Påsktiden.....	68
Femte söndagen i Påsktiden	70
Sjätte söndagen i Påsktiden, Bönsöndagen	72
Kristi himmelfärds dag	74
Söndagen före Pingst	76
Pingstdagen.....	78
Annandag Pingst.....	80
Heliga Trefaldighets dag.....	82
Första söndagen efter Trefaldighet	84
Andra söndagen efter Trefaldighet	86
Tredje söndagen efter Trefaldighet.....	88

Fjärde söndagen efter Trefaldighet.....	90
Femte söndagen efter Trefaldighet.....	92
Sjätte söndagen efter Trefaldighet.....	94
Kristi Förklarings dag.....	96
Åttonde söndagen efter Trefaldighet.....	98
Nionde söndagen efter Trefaldighet.....	100
Tionde söndagen efter Trefaldighet.....	102
Elfte söndagen efter Trefaldighet.....	104
Tolfte söndagen efter Trefaldighet.....	106
Trettonde söndagen efter Trefaldighet.....	108
Fjortonde söndagen efter Trefaldighet.....	110
Femtonde söndagen efter Trefaldighet.....	112
Sextonde söndagen efter Trefaldighet.....	114
Sjuttonde söndagen efter Trefaldighet.....	116
Artonde söndagen efter Trefaldighet.....	118
Nittonde söndagen efter Trefaldighet.....	120
Tjugonde söndagen efter Trefaldighet.....	122
Tjugoförsta söndagen efter Trefaldighet.....	124
Tjugoandra söndagen efter Trefaldighet.....	126
Tjugotredje söndagen efter Trefaldighet.....	128
Tjugofjärde/Tjugofemte söndagen efter Trefaldighet...	130
Söndagen för Domssöndagen.....	132
Domssöndagen.....	134
Kyndelsmässodagen.....	136
Jungfru Marie bebådelses dag.....	138
Midsommardagen / Johannes döparens dag.....	140
Den helige Mikael's dag.....	142
Tacksägelsedagen.....	144
Alla helgons dag.....	146
Alla själars dag.....	148

